

ப்ரார்த்தனா

*Savitri*

B H A V A N

ப்ரார்த்தனா அச்சிட்டு வெளியிடுபவர் : சாவித்ரி பவன், ஆரோவில்

## சாவித்ரி பவன்

ஆரோவில் 605 101

தமிழ்நாடு, இந்தியா

தொலைபேசி: 0091 (0)413 2622922

மின்அஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

[www.auroville.org/index/savitribhavan.htm](http://www.auroville.org/index/savitribhavan.htm)

இப்புத்தகத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள புகைப்படங்கள், ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ அன்னை ஆகியோரின் வாசகங்கள் மறுபதிப்பு செய்ய அனுமதித்த ஸ்ரீ அரபிந்தோ ஆசிரம் அறக்கட்டளை மற்றும் அறங்காவலர் ஆகியோருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி

ஆங்கில இதழாசிரியர் ஜரத்தாவன்  
தமிழில் சுந்தரவல்லி சாய்மோகன், சாவித்ரி பவனுக்காக  
வடிவமைப்பு : ப்ரிஸ்மா, ஆரோவில், [prisma@auroville.org.in](mailto:prisma@auroville.org.in)  
அச்சிட்டோர் : ஆல் இந்தியா பிரஸ், பாண்டிச்சேரி

நெ. 4, ஆகஸ்ட்டு 2005

## பொருளடக்கம்

எட்டடரின் குறிப்புகள் .....	4
அருளாளர் அரவிந்தர் அருளிய ஸாவித்ரி .....	5
- ப. விஜயபாலன் (மாவிஜய்)	
ஸ்ரீ அரவிந்தர் - எக்காலத்திற்கும் .....	23
- நிரோத்பரன்	
சாவித்ரியின் தோற்றம் .....	29
- டாக்டர் நட்கர்ணி	
சாவித்ரி பவன் நேற்று இன்று நாளை .....	39



*His was a spirit that stooped from larger spheres  
Into our province of ephemeral sight,  
A colonist from immortality.  
A pointing beam on earth's uncertain roads,  
His birth held up a symbol and a sign;  
His human self like a translucent cloak  
Covered the All-Wise who leads the unseeing world.*

*Savitri, Book One, Canto Three*

விண்ணை மேவும் விரிவுடை சூழலில்  
வதியும் அவன்றன் நல்லுயிர் தானே  
கனிவோ டன்று கீழே தழைந்து  
நாளும் மாறிரும் காட்சி கொண்ட  
நம்முடை நிலந்தனில் நயந்து வந்தது,  
அமர வுலகக் குடிமகன் அவனும்  
இங்கே குடிபுகத் திருவுளம் கொண்டனன்.  
நிச்சய மில்லா இந்நில வீதிகளில்  
திசையினைக் காட்டும் ஒளிக்கதி ரெனவே  
அவன்றன் பிறவியே ஓரறி குறியாய்  
நம்பிக் கையினொரு சின்ன மாகி  
இங்கே நன்கு இலங்கிய தாமே;  
அவன்றன் மானிட உடலும் உயிரும்  
பாராப் பாரினை நடத்திரும் அந்த  
வாலறி வாளை வளைத்துப் போர்த்திரும்  
ஒளியூருருவிரும் அங்கி யானது.

ஸாவித்ரி முதற்காண்டம், மூன்றாம் சர்க்கம்.  
(தமிழாக்கம் விஜயா சங்கரநாராயணன்)

## எட்டர்ன் குர்புகள்

ப்ரார்த்தனாவின் நான்காவது இதழ், நான்கு மொழி பெயர்ப்பாளர்களின் வெவ்வேறு கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும் தாங்கிக் கொண்டு தங்களை நாடி வருகிறது. தமிழகத்தில் ஸ்ரீஅரவிந்தரின் 'சாவித்ரியை' அதிகமாகத் தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து பெருகி வருகிறது. இந்நிலையில் 'சாவித்ரியை' செய்யுள் வடிவமாகவோ, கட்டுரை உருவத்திலோ மொழி பெயர்க்கும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் உருவாக்கி வருவது எங்களுக்கு மிகுந்த ஊக்கத்தைத் தருவதாக இருக்கிறது. ஸ்ரீஅரவிந்தரின் ஆன்மீகப் புரட்சிக் கவிதை, புரிந்து கொள்ளக் கடினம் என்று கருதும் ஒன்று இப்பொழுது பல புது மொழி பெயர்ப்பாளர்களால் எளிதில் புரிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக மக்களை வந்தடைவதைக் கண்டு மகிழ்கிறோம்.

இந்த இதழில் (முதல் பக்கம் வெளியிடப்பட்டுள்ள) ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சாவித்ரி வரிகளை மொழி பெயர்த்தவர் தமிழகம் முழுவதும் நன்கு அறிந்த திருமதி. விஜயா சங்கரநாராயணன் அவர்கள் ஆவர். வழக்கம் போல் நமது எட்டர்ன் மொழி பெயர்ப்பாக டாக்டர். நட்கர்ணியின் 'சாவித்ரி ஒரு தோற்றத்தின்' மூன்றாம் பகுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. டாக்டர். நிரோத்பரனின் 'ஸ்ரீஅரவிந்தர் எக்காலத்திற்கும்' என்பதன் தமிழாக்கம், மதுரை வாசியாக இருந்து, தற்போது ஆரோவிலில் வசிக்கும் திருமதி. புவனசுந்தரி சுதர்ஸனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதழின் மகுடமாக அமைந்திருப்பது திரு. விஜயபாலன் அவர்களின் நிலை மண்டல ஆசிரியப்பாவில் அமைந்துள்ள சாவித்ரியின் தமிழ்க் கவிதைத் தொகுப்பு. இதுவரை எந்தப் புத்தகத்திலும் இக்கவிதை வெளியிடப்படவில்லை. பலரும் கேட்டபொழுதும் உறுதியாக அவற்றை மறுத்து, சாவித்ரி பவன் மூலமாக ப்ரார்த்தனாவில் தான் வரவேண்டும் என்று உறுதியாக இருந்த அவருக்கு எங்களது பாராட்டுக்களையும் வெளியிட அனுமதி அளித்தமைக்கு எங்கள் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இது தொடர்ந்து ஒவ்வொரு இதழிலும் மலரும் என்பதை வாசகர்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இந்த இதழில் முதன் புத்தகத்தின், முதல் அத்தியாயத்தின், ஒரு பகுதியை வெளியிட்டுள்ளோம்.

இந்த இதழின் மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு சாவித்ரி பவன் தன் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறது. மேலும் சாவித்ரியை வாழ்க்கையில் அறிந்து, சாவித்ரியே பேச்சு, மூச்சு, சுவாசம் என்று இருக்க விரும்பும் அனைவருக்கும் எங்கள் வாழ்த்துக்களையும், ஊக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அவர்கள் விரும்பியதை அடைய ஸ்ரீஅரவிந்தர் - ஸ்ரீ அன்னையின் அருளாசிகள் அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்றும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சாவித்ரி பவனிலிருந்து - ஔரத்தாவன்.

# அருளாளர் ஸ்ரீஅரவீந்தர் அருள்ய ஸாவத்ரீ

ப. விஜயபாஸன் (மாவிஜயம்)

SAVITRI

by

SRI AUROBINDO

Part One

Book One : The book of beginnings  
Canto One : The symbol of Dawn

அருளாளர் ஸ்ரீ அரவீந்தர் அருள்ய  
ஸாவத்ரீ

மகா காவியம்

நீலை மண்டில ஆசிரிய்யப்பாவில்  
தமிழாக்கம்

ப. விஜயபாஸன் (மாவிஜயம்)

நூல் : ஒன்று  
தோற்றுவாய்கள் பற்றிய நூல்

காதை : : ஒன்று  
இடுகுறிய் புலர்

1. உலகு புரக்கும் உயர்நிலை இறையவர்  
வழித்தெழு இருக்கும் மேன்மைப் பொழுது.
- 2 - 5 தெய்வத் திருவிளை யாடலின் வழியில்  
தீமை சேருமோ என்றமுன் உணர்வுடன்  
அகமெலாம் அறியாமை பரவிய இருள்மகள்,  
விளக்கும் ஏற்றா வெறுமைச் சூழலில்

காலம் கடந்தும் தொடர்ந்து தேடி,  
 அண்டத்(து) அறியாத் தன்மையின் அரைகுறைத்  
 துயிலை ஆங்கே தொட்டிலில் இட்டது;  
 அதுதொடர்ந்து இயங்கிய ஆக்கத் திறனுடை  
 ஆழ்துயில் அதனின் உறக்க நடையில்  
 திரும்பத் திரும்பச் சமுலும் வீச்சில்  
 சூரியர் தம்மைச் சுடர்ந்திடத் தூண்டி  
 நமதுயிர் யாவையும் சமுந்திடு கிறதே.

23 - 28 எண்ணமோ உயிர்ப்போ ஏதும் இன்றி  
 வடிவே இல்லா மந்த நிலையினில்,  
 உயிர்க்கூ(டு) ஒருங்கிச் சூழல் உணர்விடம்  
 ஓய்வுற்று ஒதுங்கி, வெறுமை பரவிய  
 மாபெரும் வான்வெளிப் பக்கம் சாய்ந்தும்,  
 உயிர்த்துடிப்(பு) அற்ற வெறும்பாழ் உற்றும்,  
 சிந்தனை சேராக்க கனவுகள் ஊடே  
 மீண்டும் ஒருமுறை வீசப் பெற்று  
 நிழற்படி வாக வீழ்ந்த நிலமகள்:  
 +அகத்தீ(டு) அற்ற அதலச் சமுலில்  
 தன்னின் உள்ளூரு தனையே மறந்தும்,  
 +உருத்துவந்(து) ஊட்டும் ஊழ்வினை தனதை  
 எண்ணிப் பாரா இயல்பினள் ஆகவும்,  
 நிரந்தர மான சுதந்திர நிலையில்,  
 தன்னைத் தானே சமுற்றிக் கொண்டு  
 வட்டா காரமாய் வலம்வந் தனளே.

+ ஓர்ந்து = நினைந்து  
 + அகத்தீடு அற்ற = உள்ளீடற்ற, Hollow  
 + உருத்து = சினந்து

29 ஆரமைதி யான ஆகாயக் கூரைகள்  
 பக்கம் சாராப் பாங்கினைப் பூண்டும்  
 அசைவிலா(து) ஆகியும் வெறுமை கொண்டன.

30 - 34 கூர்ந்தாயக் கூடா இருளடர் பரப்பினில்,  
 அதன்பின், ஏதோவொன்று அதிர்வு கொண்டது;



அவளின் நிலைபேற்று) ஆலயந் தன்னில்  
 தன்னந் தனியே ஆன்மிக மோனத்  
 திருவின் ஓரம் திரும்பிய வண்ணம்,  
 அசைவே இன்றி அயர்ந்த நிலையில்  
 +நெடுகிப் படர்ந்தே படுத்திக் கிடந்தாள்.

6 - 9 அவள்தன் நோக்கிலா ஆற்றல் அளந்த  
 தெளிவிலாச் சின்னத்(து) உருவிலா முடிவிலிதன்  
 ஊருசெல முடியா ஒளியும் நுழையா  
 அதலக் +குழம்பினை அனைவரும் உணர்ந்தராம்;  
 ஆழம் அறிய ஒண்ணாச் சூன்யமும்  
 அவனி எங்ஙனும் அமர்வு கொண்டதே.

+ நெடுகல் = நீளம்  
 + குழம்பு = பள்ளம்

10 - 15 முதலில் தொடங்கி முடிவின் முடியும்  
 இன்மை என்னும் இயல்பின் இடையே  
 எல்லை இல்லாத் தன்மை கொண்டு  
 வீழ்ச்சி உற்ற ஆன்மா வினதோர்  
 அரிய ஆற்றல் விழித்தெழுந் ததுவே;  
 உருதான் எடுத்த இருட் கருவறையை  
 ஒருமுறை மீட்டும் +ஓர்ந்து பார்த்தே,  
 பதிலிலாப் புதிராம் பிறப்பின் பண்பும்  
 கதியிலே இறப்பின் மந்த நிலையும்  
 ஏற்றிடும் வகையில் இலையெனத் திரும்பி,  
 இன்மை வெளியினில் தன்னுடை இலக்காம்  
 இறுதியை எட்டிட ஏங்கலா யிற்று.

16 - 22 எந்தக் காரியம் எப்போ(து) எடுப்பினும்  
 இருளோ(டு) ஏற்றுத் தொடங்குதல் போலே,  
 இதுவரை அறியா ஏதோ ஒன்றின்  
 குறிப்புக் கூறிலா ஊமைத் தோற்றம்  
 தன்னுணர்(வு) இல்லாச் செய்கை தன்னை  
 மீட்டும் மீட்டும் அபிநயம் காட்டி,  
 இதுவரை உணரா இச்சை தன்னைக்

பிறிதோர் உலகில் பிறகும் உயிர்த்தெழுமும்  
வினைவலி மீண்டும் கொண்டவன் போலவும் ;  
மறந்தே போகிற மனப்பொருள் ஒன்று  
கண்ணில் படாமல் காத்துக் கிடந்தது.

+ மெளட்டியம் = பேதைமை

- 48 – 49 உருவுறா உணர்வுத் தொகுதி ஒன்று  
வெளிச்சம் காண விரும்பிய பொழுது  
வெறுமை கொண்டமுன் வித்தகம் ஒன்று  
வெகுதூர மாற்றம் வேண்டியேங் கியது.
- 50 – 53 கவனமே காட்டாப் பேரண்டத் தாயினொரு  
கன்னம் தொட்டதொரு சின்னச் சிசுவிரல்  
இனிசெய எதிருள முடிவிலாப் பணிகளை  
எண்ணிப் பார்க்க இயைத்தது போன்றே,  
மிகச்சிறு பிள்ளையின் +வேணவா ஒன்று  
இருளடர் பெருவெளியை இறுகப் பிடித்தது.
- 54 – 57 ஏதோவோர் இடத்தில் புலப்படா வகையொரு  
சிறுதுளை இடைவழி தெரிய லாயிற்று:  
பாலை வனமாய்ப் பாதிப்(பு) உற்ற  
நெஞ்சம் ஒன்றை நேரிலா தொருநகை  
நயமாய் நெருங்கி மயக்கினாற் போன்று,  
நீள்வழி காட்டும் நிறத்தொரு தனியிழை  
தயங்கிய வண்ணம் உயிர்ப்பொருள் தன்னின்  
துயிலாம் புதிரின் தொலைவிட விளிம்பை  
மெள்ளத் தொட்டுத் தொல்லை செய்தது.
- 58 – 64 +வரம்பிலாத் தன்மையின் மறுபுறத் திருந்தே  
ஊமை ஆழ்தடத்(து) ஊடகம் துளைத்தொரு  
தெய்வக் கண்ணோக்கு தேடி வந்தது;  
அண்டத்(து) அளப்பரும் ஓய்வின் இடையே,  
இயப்பரும் களைப்பினில் இளைத்துப் போன  
அகிலம் தன்னின் அதிமந்த நிலையிலே,  
மறந்து போன மனமகிழ்(வு) எதையும்

பெயரிடப் படாத இயக்கம் ஒன்றோ,  
எண்ணவே இராத இளங்கருத்(து) ஒன்றோ,  
விடாப்பிடி யுடனே வேண்டுகிற ஒன்றோ,  
மனநிறை(வு) இன்றியே மருகிரும் ஒன்றோ,  
செயல்நோக்(கு) இலாது செயற்படும் ஒன்றோ;  
இவற்றள் அந்த ஏதோ ஒன்றுதான்  
விரும்பிய பொருளை உறும்வழி தெரியாதே  
ஒன்றும் அறியா நிலையை உசப்பிட,  
மனஞ்சொலும் சான்றினை ஏற்றிட மறுத்திரும்  
+ மெளட்டியம் தன்னிடம் வம்பு செய்தது.

35 - 41 வருகை தந்ததொரு வலியின் துடிப்பு  
பதறுமொறு தடயம் பதித்த(து) அன்றியும்,  
தேடிக் களைத்துப் போன பழையதும்  
தேடிய(து) உறாது திருப்தி கொளாததும்  
ஆனதோர் அவாவினுக்(கு) இடமீந்(து) அகன்றது;  
அதனின் அகநிலைச் சிறப்புப் பண்பினைத்  
தேடிடும் ஒருவன் திக்கெலாம் திரிகையில்  
அவனாசைப் பொருளே அவனின் முன்னே  
சடலமாய்த் தடத்தில் கிடப்பது போன்று:  
அந்த வேதனைத் துடிப்பும் அதனின்  
மங்கி மறைந்து போன நினைவின்  
மூடிய விழிகளைத் திறக்க முனைந்தே,  
இல்லாப் பொலிவை எப்படியும் காணத்  
தனது சிரசைச் சற்றே உயர்த்தி,  
அம்புலி காணா அடிமனக் குகையினில்  
கலவரம் இலாது பொறுமை காத்தது.

42 - 47 எங்கே உளதென இயம்பொணா ஆழத்து  
வெறுமைப் பள்ளத்தே வீற்றது போலவும்;  
கடைமுடி(வு) என்கிற இந்தக் கரைதலின்  
உள்மையம் தனிலே உறைந்தது போலவும் ;  
அழிந்து பட்டுப் புதைந்து போகிய  
கடந்த கால வாழ்வினை மீட்க  
முனைந்த ஒருவனின் முயற்சியும் உழைப்பும்  
பழிக்கப் பட்டதால் படுதுயர் உற்றே,

அடியோ(டு) அழிக்கப் பட்டுவிட் டதனால்,  
 சிதைந்த அனைத்துத் திரள்களை மீண்டும்  
 வடிவமைத்(து) அமர்த்தும் வகைசெயல் வேண்டும் ;  
 ஏதேனும் முயற்சி எடுத்தந்தப் பழைய  
 பட்டறிவுப் பெட்டகம் மீட்கப் பட்டு  
 வெளியே தோன்றி விகசித் திடத்தான்  
 முனைப்போ(டு) உழைக்கும் முயற்சி வேண்டும்.

78 இறைவனின் தீண்டுதல் இருந்திடும் போழ்தினில்  
 நினைத்த யாவையும் நிறைவேற் றலாமே.

79 – 80 அருகே அணுகத் துணிதற்(கு) அரிதாய்  
 எதையும் விரும்பா இரக்கம் அற்றதோர்  
 அடரிருள் அரக்கனின் கருமையி னூடே,  
 நம்பிக்கை ஒன்று நன்கு துணிந்து  
 பதுங்கிப் பதுங்கிக் கள்ளமாய் ஊர்ந்தது.

+ செயல் வேட்டம் = adventure, தீர்ச்செயல்  
 + புதுக்கிய = renewed, புதுப்பித்த

81 – 86 வியத்தகு வியப்பினை விளைத்திடும் விதமாய்த்  
 தீர்ச் செயலைப் புரியத் திரியும்  
 சாதனை யாளன் தங்கிடம் இன்றி,  
 அநாதை ஆக்கி விடப்பெற்ற நிலையிலே,  
 உறையுளைத் தேடிப் பிறிதோர் உலகினில்  
 கலக்கமும் துணிச்சலும் கலந்த உணர்வுடன்  
 உள்ளார் உந்துணர்(வு) உற்ற நயத்துடன்  
 அணுகி ஆதர(வு) இறைஞ்சினாற் போன்று:  
 தொலைவிடத்(து) உடையொரு சொர்க்க முருக்கினுள்  
 தெய்வச் செயல்நிகழ் உணர்ச்சிக் குறிப்புடன்  
 மந்தமாய் ஒருவகை வேண்டுகோள் வந்தது.

87 – 89 திருவுரு மாற்றத் தொடுகை சேர்த்த  
 உணர்வுச் சிலிர்ப்போ தொடர்ந்திருந்(து) உலவிச்  
 செயற்பண்(பு) இலாததும் செறிந்து கறுத்ததும்  
 ஆனதோர் அமைதிப் பண்பினை அணுகிக்

எண்ணிப் பார்த்திட இயலவே முடியாமல்,  
 தனிமையில் தவித்தும் துணையே இலாதும்,  
 நிலையில் தருமாறி நிலத்தே வீழ்ந்ததொரு  
 மெய்ப்பொருள் தன்னைப் பார்த்திட விழைந்தே  
 +தினகரன் அனுப்பிய சிற்றிழைத் தூது  
 வேவுப் பணிதனில் விரைந்தது தெரிந்தது.

+ வேணவா = Longing  
 + வரம்பிலாத் தன்மை = Boundlessness  
 + தினகரன் = Sun

65 – 69 மறுப்பினைக் காட்டியும் மெளனம் காத்தும்,  
 வினையால் வந்திரும் விளைவைப் பற்றிய  
 விழிப்புணர்(வு) இலாது மெத்தனம் கொண்ட  
 அண்டமா அவனியை இடைமறித்(து) அவ்விழை:  
 தகவல் ஏந்தித் தவழ்ந்த வண்ணம்,  
 விழிப்புடை உணர்வையும் விஞ்சிரும் மகிழ்வையும்  
 +செயல் வேட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு,  
 இயற்கைத் தாயின் மயக்கம் தெளிந்த  
 இதயம் நிலவிய எண்ணம் வென்றே,  
 சேதியை அஃது தெளிவுடன் பார்க்கவும்  
 உணரவும் ஒப்பிட வலிந்தே அதனின்  
 +புதுக்கிய முயற்சியைப் பொருந்தப் புரிந்தது.

70 – 77 ஓசை எழுப்பினும் உணரப் பெறாத  
 வெறுமை விதையாம் சிந்தனை ஒன்றை  
 விளையும் பயிரென விதைத்திட்ட வேளை,  
 இருள்கும் ஆழத்(து) இருக்கண் நடுவே  
 உணர்வுக் கூறொன்று உதித்திட்ட வேளை,  
 நெடுநாள் முன்னுயிர் நீத்துச் சென்ற  
 ஆன்மா ஒன்றினுக்கு உயிர்த்துடிப்பு அளித்து  
 வாழ வைத்ததாய்க் கால தேவனின்  
 அகத்துறு நினைப்பும் அதிர்வு கொண்டது;  
 ஆயினும், அடியற்று வீழ உடன்வரும்  
 மறதி என்கிற மாபா தகத்தால்  
 கடந்த காலக் கல்வெட்டுக் குறிப்புகள்

வரம்பிலாத் தொடராய் வான்மனை வரைகுறி  
திரும்பத் திரும்பத் தெரிய லானது.

102 – 107 தொட்டிட இயலாத் தொலைவினில் நிலவும்  
தத்துவம் தாண்டிய நிலைகளி னின்றும் :  
மயக்கும் வனப்புடன், புலப்படாப் புகழுறு  
வானவில் வண்ணம் காட்டிய வண்ணம்  
அதுவரை தெரியா அமரக் கலங்கரை  
விளக்கம் விடுத்த தகவல் எனவே  
படைக்கும் தொழிலின் பதறிரும் விளிம்பிலே  
வைகறை வந்தனள் சுடர்விட்ட(ரு) ஒளிர்ந்தே;  
சிறப்புறு சாயலாம் தேசடைப் பொன்னொளி  
சேர்த்தொரு வடிவினைச் செய்தனள் அன்றியும்,  
பெரிதோர் ஆற்றல் பெற்ற விதையைக்  
கால தேவியின் கருவறை பதித்தாள்.

108 வருகை யாளனாய் மலர்ந்த இறைமை  
விநாடிப் பொழுதே வீசி ஒளிர்ந்தது.

109 – 110 வாழ்வின் ஒருங்கிய வரம்பு தனிலே  
எழுந்த திருநிறை எழிலுடைக் காட்சி  
நேரம் சிறிது நிலவி அதன்பின்  
நெடுநினை(வு) ஆர்ந்த நிலமகள் தன்னின்  
நுதல்வளை வினிலே +நுடங்கிக் கவிந்தது.

111 – 115 ஆன்மிகப் +புலரிதம் மேன்மையொன்று உரைத்தும்,  
மறைந்தே உலவுமோர் எழிலின் மகிழ்வின்  
மாட்சிமை தன்னைக் காட்டி விளக்கியும்,  
ஏட்டிதழ் தன்னின் ஒருபுறம் என்றே  
வானம் தன்னை வாகாய் வைத்து  
மெய்ம்மைப் பொருளை நுண்மைத் திறத்துடைக்  
குழுகு குறியெனும் வரிவடி வினிலே  
செவ்விய சிறப்புறு புராணக் கதையின்  
வரிகளை அஃது வரைய லானது.

+ வெற்பு = மலை

காரணம் காட்டி நம்பிட வைக்கவே,  
வனப்பும் விந்தையும் வாகாய்க் கூடக்  
கடவுளின் களங்களைக் கலக்க லானது.

90 – 93 விளங்கிட ஒண்ணாப் புதிரின் விளிம்பில்  
மங்கி மறையும் கணத்தின் முனையை  
ஒட்டியே ஒளிர்ந்து வெளிறிய நிறத்துடன்  
மயக்கும் வண்ணம் அலையுமோர் ஒளிக்கரம்,  
வண்ணம் பலவாய் மாறிடும் பால்நுரை  
நிறமணிக் கல்லிலே நேர்த்தியாய்க் கீல்செயப்  
பொன்னிலே +கேடகம் பொருத்தி வைத்ததொரு  
கதவ வாயில், பொதிந்துள் கனவுகள்  
தெரிந்திடும் வகைசெய, மெல்லத் திறந்தது.

94 – 95 சன்னல் திறந்து காட்டும் தகையதாய்  
மின்னுமோர் இருக்கு தோன்றி ஆங்கே  
பதுங்கிக் கிடந்த பருப்பொருள் யாவையும்  
வெளிச்சம் போட்டு வெளிக்காட் டியதுடன்,  
அவனியின் அளப்பரும் அந்தகத் தன்மையை  
பயனுறு பார்வைத் திறனுடைத்(து) ஆக்கிட  
வலிந்தொரு வகைதான் செய்து பார்த்தது.

96 – 97 சாய்நிலை இருக்கையில் ஓய்வுறும் தெய்வம்  
அணிந்தமேல் அங்கி நழுவிய(து) ஒப்பத்  
தொடர்ந்திருப் பதிலே தோல்வி கண்ட  
இரவுப் பொழுதும் நழுவிப் போனது.

+கேடகம் = panel, பலகை, நீள்சதுரத் துண்டு

98 – 100 சூரியர் தம்மின் ஓரிழை கூட  
முதலில் உட்புக முடியா(து) இருந்த  
+வெற்பிடைச் சிறுதுளை அந்த வேளையில்  
அருளுடை மொழியுடன் ஆர்வக் கனலை  
வழிந்தோட வைத்தது நீர்க்கால் போலே.

101 நேரம் குறுகிய நிகழ்வே எனினும்

ஆழ்ந்த சிந்தனை அடைந்தவள் ஆகி  
அதன்பின் அகன்றாள் அமரப் பணிக்கே.

130 – 134 அழிவிலா மெய்ப்பொருள் அதனின் தடத்தினை  
அருகிலே நிலமகள் அறிந்து பூத்திட;  
புவனத்(து) இயற்கையின் கவனச் செவியோ  
தேவியின் சீரடிச் சிலம்பிசை மடுத்திட;  
வெளிகள் அளாவிய வியாபகம் தேவிபால்  
அன்னையின் அளப்பரும் நோக்கினைத் திருப்பிட;  
ஆழத்(து) அடைத்தே காக்கப் பட்ட  
அகிலத்(து) அமைதியின் சிதறிய துகள்களை  
வெளியே கொணரும் விதமாய்த் தூண்டிய  
தேவியின் ஒளிர்நகை திக்கெலாம் நிறைந்தது.

+ சமிக்கை = சைகை, அறிவிப்பு, அடையாளம்  
+ விகசித்தல் = மலர்்தல்  
+ இருசு = அச்சு

135 அனைத்தும் ஆன்ம நிவேதனம் ஆகியும்  
ஆன்மிகச் சடங்கென அமைந்தும் வளர்ந்தன.

136 – 139 வளிமண் டலமோ வான்நிலன் இடையே  
சிலிர்ப்புடன் பிணைக்கும் இணையம் ஆனது;  
மதகுரு நிகர்த்த உயரிய தென்றல்  
பதங்களி னோடு பாடிய பாசுரம்  
விரிந்த சிறகுடன் பறந்தே எழுந்து  
மேடைக் குன்றுகளில் வீழ்ந்து தளர்ந்தது;  
விண்தொடும் விருட்சக் கிளைகள் உயரே  
தெளிந்துள வானிலே தேவனை வணங்கின.

140 – 147 தெளிவிலா நிலனின் பேச்சிலா நெஞ்சிலே  
அமைந்த நீர்ச்சுழல் அருகே நம்மின்  
அரையொளி ஏற்றிய அறியாத் தன்மை  
வலமாய் உலவி வருவதிவ் விடமே;  
எதிருள வைப்படி +எவணோ என்றே  
அறியா நிலையாம் ஐயப் பாட்டின்



+ நுடங்கி = வளைந்து, துவண்டு  
+ புலரி = விடியல், விடியலொளி

116 – 119 எதனை இலக்கென வைத்து நம்முடை  
எண்ண எழுச்சிகள், விரியும் விருப்புகள்  
அனைத்தும் +சமிக்கைத் தீச்சுடர் ஆனவோ,  
தெய்வத்(து) அந்தத் திருவருட் தோற்றம்  
அநேக மாக அந்த நாளிலே  
வெளிப்பா(டு) உற்று +விகசித் ததுவே;  
கண்ணில் புலப்படா இலக்கி னின்றும்  
மின்னித் தனித்தவோர் ஒளியின் கூறும்  
அநேக மாக அந்தப் பொழுதே  
வீசப் பட்ட(து) இருட்பாழ் வெளியிலே.

120 – 123 மறுபடி ஒருமுறை வெறுமைப் பெருவெளியைக்  
கலக்கிய படியொரு காலடி வந்தது;  
அகமகிழ்(வு) உற்றதோர் அழகு வதனமாம்  
வரம்பிலி தன்னின் மையத்(து) +இருசு  
நித்தியப் பேற்றின் நீள்விழி மடல்களை  
மலர்த்தி வைத்ததால் சொர்க்கம் திறந்தது;  
அக்கரைப் பச்சையாய் அதுவரை தோன்றிய  
அன்புடை அழகுறு பேரின்ப படிவம்  
அருகினில் நெருங்கி வருவதாய்த் தெரிந்தது.

124 – 127 நித்தியப் பேறு, நிலையுறு மாற்றம்  
இவற்றிடை உலவும் இறைத்தா(து) அணங்காம்  
அனைத்தையும் அறிதிறத்(து) அருண்மா தேவி,  
விதிவழிப் பயணம் யாவையும் மேற்கொளும்  
விண்ணக மீன்களின் வீதித் தடங்களைச்  
சற்றே சாய்ந்து பார்வை பதிக்கையில்,  
அவள்மலர் அடிகள் வான்வெளி ஏந்திடத்  
தயார்நிலைக் கோலம் தாங்கக் கண்டனர்.

128 – 129 முடிய முகத்திரை இட்ட ஆதவன்  
தன்னை நோக்கிப் பின்னே திரும்பிப்  
பாதி விழியால் பார்த்ததும் தேவியோ

இறையருள் சார்ந்த எழிலின் பூரணம்  
 மனிதப் பார்வையில் மணியொளி தந்து,  
 புவியுள் பருப்பொருள் போர்த்த முகத்திரைக்(கு)  
 உள்ளுள் உணர்வுடன் புதைபொருள் இணக்கிக்  
 கால தேவனின் கணப்பொறித் துடிப்பினில்  
 மேனிலைப் பேற்றை விரயம் செய்ததே.

160 – 165 வரம்பிலாக் காலத் தன்மை ஒருபுறம்,  
 வரம்பினுள் மாளும் மண்ணகம் மறுபுறம் ;  
 ஒருபுறத்(து) இருந்த ஆன்மா ஒன்று  
 மறுபுறப் பிறப்பெனும் வாயிற் படியின்  
 கல்லினை அணுகிக் கடந்த போழ்து,  
 பருப்பொருட் கோயில் நிலவறைப் பக்கம்  
 காணாது போனதோர் கடவுட் சுடர்ப்பொறி  
 விளைத்த மென்மை அழகொளி யானது  
 மனச்சான்(று) ஏற்கா மடமைத் தளங்களில்  
 மறைகிற மாற்றத் தாலே இக்கணம் :  
 அந்த மாயப் பண்புடை அழலின்  
 கணமே நிலைக்கும் கனலொளிக் கீற்றும்  
 தெளிநிலை கொண்ட பழக்கம் வாய்த்த  
 வளிமண் டலத்தில் கரைய லானது.

166 தகவல் என்பது தடைபட் டதனால்  
 தூதாய் வந்தது தொலைவாய் அகன்றது.

167 – 170 உடனிருந்த(து) இயங்கிட ஒருவரும் இல்லாப்  
 பெருமை பெற்றப் பெரிதோர் ஆற்றல்  
 என்கிற ஒற்றை இறைவிளி ஆங்கே  
 வான்வெளி நிலவும் அவிரொளி வழங்கும்  
 அற்புதப் பொருளையும் அழகிய உருவையும்  
 எங்கோ தொலைவில் உள்ளதோர் ஏதோ  
 மறைகாப்(பு) உலகினுள் வாங்கிக் கொண்டது;  
 மாளும் பண்புடை மானுடம் நமதை  
 இதன்பின் தேவி நோக்கினள் இலையே.

+ நீடவா = ஆர்வக் கனிவு, ஆர்வ நாட்டம், Yearning

நீழலில் நிறுவிய அரியணை அமர்ந்து  
 மெய்ம்மைத் தேவி வீர்பதீவ் விடமே;  
 கடுந்துயர் தருவதோ(ரு) உறுதி அற்றதாம்  
 கடுந்தொழிற் களமிதில் விருப்பு வெறுப்பிலா  
 விழிதிறந்து) ஊன்றி மிருதுவாய் நோக்கிட,  
 நம்மின் இன்ப துன்ப நிலைக்கெலாம்  
 நடுநிலைச் சான்று நயமாய் நின்றது;  
 வணங்கிப் பணிந்த மண்ணகம் ஆங்கே  
 எழுப்பொளிக் கதிரை ஏற்று மகிழ்ந்தது.

148 - 151 இங்கும் இதுபோல் நிகழுமோ என்றே  
 வியக்கும் வண்ணம் விளைவ(து) உணர்த்தும்  
 பொன்னொளிக் கற்றையும் பொலிவுறு காட்சியும்  
 அறிவொளி ஏற்றி ஆற்றுப் படுத்தவே:  
 கருத்தெலாம் அழிந்த, கடைத்தரப் பண்புடை  
 உருவுகள் கூட அருநிகழ்(வு) எய்தின;  
 ஆன்மிக எழுச்சி அதன்பினர்த் தேய்ந்து  
 மாளும் தன்மையாம் மனித இலக்கினில்  
 நாட்டம் இன்றி, நயத்தல் இன்றி,  
 மங்கி, விலகி, மறைய லானது.

+ எவண் = எங்கே

152 - 155 ஆங்கே அதனின் தடயந் தன்னில்  
 தூயதோர் +நீடவா சணங்கி நின்றிட,  
 இறப்பை மட்டுமே இலக்கெனக் கொண்ட  
 இதயங்கள் கொஞ்சமும் எட்டிட இயலாப்  
 பூரண சக்தியை, பொலிவுறு காட்சியைப்  
 போற்றிப் புரிந்திடும் பூசனை இன்னமும்  
 நடத்தப் படாதே நாழிகை கடந்தது;  
 பிறவி ஒன்று பெருமையாய் அருமையாய்  
 உதிக்கும் என்கிற முன்னுணர்(வு) ஒன்றோ  
 தயங்கித் தவித்துக் கொண்டிருந் ததுவே.

156 - 159 தினைத்துணைப் பொழுதே தெய்வத் திருவொளி  
 இருந்திடக் கூடும் என்பத னாலே:

171 – 175 காலக் கெடுவுடை மானுடக் கண்களால்  
 விண்ணவர்க்கு(கு) இயல்பாம் விஞ்சிய வனப்பினை  
 உற்றிட விடுத்த உரிமைக் கோரல்  
 அடியோ(ரு) ஆங்கே மறுக்கப் பட்டது;  
 மிளிரெழில் கொண்ட தேவியின் மேனியோ  
 விண்ணகம் விட்டே வெளிச்செல நேர்ந்தது;  
 உண்மையில் விளைந்த ஒருநிகழ்(வு) இதுவே  
 மானிடப் பார்வையில் மர்மமாய் இருந்தது;  
 அருமை மற்றும் அதிசய நிலைகள்  
 அதற்கு மேலும் நிலைக்கா(து) அழிந்தன.

176 வழக்கமாய் வருகிற புவிசுழல் நாளின்  
 பகலொளி ஆங்கே பரவிட லானது.

177 – 179 களைப்புறச் செய்யும் கடமையி னின்றும்  
 விடுதலை பெற்று விழைந்து நுகரும்  
 ஓய்வினை விட்டே ஓய்வு கிடைத்திட;  
 பயண வாழ்வின் வேகம் பற்றிய  
 + ஊரலர் அவளாங்(கு) உழலும் சுழல்களில்  
 வழக்கமாய்ப் புரிகிற மழுக்கத் தேடலை  
 மீண்டும் ஒருமுறை தூண்டல் செய்தது.

180 – 185 அனைத்துயிர் நாளும் அவைதம் வினைகளில்  
 வேறு படாதே விரைவுடன் இயங்கிட,  
 மண்ணில் மற்றும் மரத்தில் வாழும்  
 ஆயிர இனங்கள் ஆங்கெதிர் பாரா(து)  
 அமைந்த வண்ணம் அவ்வப் போதில்  
 தோன்றும் தூண்டலை ஏற்று நடக்கையில் ;  
 உறுதி இல்லா உணர்வுடைத் தலைவனாம்  
 மனிதன் மட்டும் வருங்கா லத்தின்  
 மூடிய முகத்தை உற்றிவண் கண்டே  
 உருத்துவந்(து) ஊட்டிய உழ்வினைச் சமையைத்  
 தலையில் தூக்கித் தாங்கல் ஆனான்.

+ ஊரலர் = Rumour

+ மழுக்கம் = கூர்ன்மை

# ஸ்ரீஅரவிந்தர் ! ஏக்காலத்திற்கும்

நீரோற்பரன்

ஸ்ரீஅரவிந்தரின் வாழ்க்கையிலும், பணியிலும் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் ஒரு பொருள் பற்றி சற்றே பேச விரும்புகிறேன்: அது தான் அவருடைய மகாகாவியம் – “சாவித்ரி”. வற்றாத சமுத்திரம் போன்ற அக்காப்பியத்தை உங்களுக்கு ஒரு சிறிதளவே என்னால் அறிமுகப்படுத்த முடியும்.

ஸ்ரீஅரவிந்தர் பரோடாவில் இருந்தபோது, எல்லோராலும் நன்கு அறியப்பட்ட மகாபாரதக் கதையில் காணப்படும் சத்தியவான் – சாவித்ரி கதையை நீண்ட செய்யுள் வடிவில் எழுத நினைத்திருந்தார். ஸ்ரீஅரவிந்தர் எழுதிய எழுத்துப் படிவங்களுள்,

1916-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் “கதையும் ஒரு தரிசனமும்” என்று துவங்கும் படிவம் தான் சாவித்ரி பற்றி நமக்குக் கிடைத்தவற்றுள் மிகவும் முற்பட்டது. தனது கருமையான வேலைப் பளுவினுடே நேரம் கிடைத்தபோதெல்லாம் ஸ்ரீஅரவிந்தர் சாவித்ரியை எழுதி வந்தார். ஆரம்ப கால கட்டத்தில் சாவித்ரியின் முழு வடிவமுமே தட்டச்சு செய்யப்பட்ட 50 பக்கங்களை மிகாமல் இருந்தது. அதன் இறுதி வடிவமோ கிட்டத்தட்ட 24,000 வரிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. முதலில் எழுதிய வரிகளில் மாற்றம் அல்லது மறுபடி சரிசெய்தல் என்பதும், சேர்ப்பது அல்லது குறைப்பது என்பதும் எப்பொழுதுமே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. ஸ்ரீஅரவிந்தரே சொல்லியது போல “முற்றிலும் குறையற்ற பரிபூரண ஆக்கமாக” சாவித்ரி அமைய வேண்டுமென்று, சில வேளைகளில், ஸ்ரீஅரவிந்தர் தான் முழுத் திருப்தி அடையும் வரையில், அக்காப்பியத்தின் ஏதேனும் ஒரு பகுதியை முழுவதுமாக மறுபடி, மறுபடி திருத்தி எழுதிக் கொண்டே இருந்தார். பெருமானுடைய கடவுளர் நிகர்த்த வேலையையும், தளர்வுறாப் பொறுமையையும் கண்ட நான் திரும்பத்திரும்ப மதிப்புக்கலந்த அச்சத்திலும், ஆச்சர்யத்திலும் உறைந்து போயிருக்கிறேன். மெதுவாக, அக்காப்பியத்தின் மாபெரும் வடிவமானது ஒரு பழங்காலக் கோவிலைப் போல அல்லது நினைவுப் பொக்கிஷமாகத் திகழ்கின்ற ஒரு தேவாலயத்தைப் போல

வெளிவந்தது.

இப்போது “சாவித்ரி” என்ற காவியம் எப்படி அமைந்துள்ளது என்பதை அறிய விரும்புவீர்கள் என நினைக்கிறேன். சாவித்ரி 12 காண்டங்களாகவும், காண்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் பலவித எண்ணிக்கை கொண்ட சர்க்கங்களாகவும், சர்க்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் வேறுபட்ட எண்ணிக்கை கொண்ட வரிகளை உடையதாகவும் காணப்படுகிறது. ஸ்ரீஅரவிந்தர் சாவித்ரியை “ஒரு புராணமும் அதன் சங்கேதமும்” என விவரிக்கின்றார். ஸ்ரீஅரவிந்தர் செய்யுள் வடிவத்தின் ஆழம் (மட்டுமே), அதன் மாண்பு, கற்பனைத்திறன் இவை அனைத்தும் நமது கற்பனையின் உச்சத்தையும் விஞ்சி நிற்கிறது. ஸ்ரீஅரவிந்தர், தான், மறையியல் உலகிலும், மர்மமான உலக அடுக்குகளிலும் பெற்ற சொந்த விரிவான அனுபவங்களை, புனிதமிக்க மந்திர மொழியால் படைத்தளித்துள்ளார். இந்தப் புதிய படைப்பு, வேதங்களிலும் உபநிடதங்களிலும் காணப்படுகின்ற மந்திரச் சொற்களுக்கு ஈடாக அமைந்து, வருங்காலத்தில் செய்யுள்களின் புதிய மொழியாக அமையும் என்பது ஸ்ரீஅரவிந்தர் கூற்று. இதை என்னால் ஸ்ரீஅன்னையின் வார்த்தைகளில் கூறுவதைத் தவிர வேறு விதமாக உயர்வாகக் கூற இயலாது. ஸ்ரீஅன்னை கூறுகிறார்.

(மொழிபெயர்ப்புப் பகுதி)

ஸ்ரீஅரவிந்தர் தன் விரிவான கூர்ந்தறியும் திறம், தீர்க்க தரிசனப் பார்வை கொண்டு, அனைத்தையும் சூழ்ந்தும் உள்ளடக்கிக் கொண்டும், சொர்க்கம், பூமி, பாதாளலோகம் என்ற மூன்று உலகங்களையும் உருவிச் சென்றிருக்கிறார். சைரகஸ் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசியர் முனைவர் பைப்பர் (Dr. Piper of Syracuse University) சாவித்ரி பற்றி கூறுகிறார். “சாவித்ரி, புது ஒளி உலகத்தை” ஏற்கனவே அறிமுகப்படுத்தி விட்டது. இதுவே ஆங்கில மொழியின் மாபெரும் காப்பியமாக இருக்கக் கூடும்..... இதுவரை படைக்கப்பட்டுள்ளவற்றில் மிகவும் விரிவான, ஒன்றிணைந்த, அழகிய கவிதை சாவித்ரியே. சங்கேதமாக அது விஸ்வத்தின் வெறுமையில் தொடங்கி, தொடர்ந்து புவியின் இருளடைந்த போராட்டங்களின் உடே பயணித்து, மிக உயர்ந்த உண்மையாகிய அதிமன ஆன்மீக இருப்பை அடைவதைக் குறிக்கிறது. மனிதன் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொன்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது. எதன் மூலம்? அதன் பாக்களின் ஒப்பில்லா ஆழமும், அற்புதத் தன்மையும், உவமைகளைத்

திறம்பட எடுத்துரைக்கும் புலமையும் கொண்ட வரிகளினால். பூரணத்தை நோக்கி விரிந்து செல்லும் மனதைக் கொண்ட மனித இனத்தில் மிக்கதோர் அதிசக்தி கொண்ட கலைப்படைப்பு சாவித்ரி ஒன்றே” ஆகும்.

தெய்வீகமடைந்த உலகால் மனிதன் இறைநிலைக்கு உயர இயலும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும் தீர்க்கதரிசனச் செய்தியாக சாவித்ரி அமைந்துள்ளது என்பதை நம்மால் கூற இயலும்.

அனைத்தும் நிறைவுறும் வேளையை நோக்கி நடைபோடுகையில் நேரம் வர வேண்டும் அப்பாற்பட்டதின் உறுதி வெளிப்பட.....  
 அறியாமையின் முன்னோடிகள் பின்வாங்குவர்  
 மென்மேலும் ஆன்மாக்கள் ஒளியினுள் நுகழுவர்  
 மனங்கள் ஒளிரும், ஆர்வமுறும். உள்ஒளிர்வோன் செவிமடுப்பன்  
 வாழ்வனைத்தும் உள்ளொளி கொண்டு திடீரென பிரகாசிக்கும்  
 இதயங்கள் இறை பரவசத்தால் நிரப்பப்படும்  
 மானுட வலுவனைத்தும் தெய்வீக வலுவதனோடு இசைவுறும்  
 தெய்வீகப் பரவசம் ஒன்று திசுக்களிலும் உயிரணுக்களிலும் பாயும்  
 சுவாசத்தை, சொல்லை, செயலை ஆளுமை கொள்ளும்  
 அனைத்து எண்ணங்களுமே சூர்ய ப்ரகாசமே  
 ஒவ்வொரு உணர்வுமே வானுலகப் பரவசமே  
 இங்ஙனம் புவி தன்னை தெய்வீகத்திற்குத் திறக்கும்  
 இயற்பொருள் அனைத்தும் உயர்த்தப்படுவதை உணரும்  
 இயல்பான செயல்களும் ஆன்ம ஒளி பட்டு பளிர்ரும்  
 இயற்பொருட்களும் தெய்வமதனை சந்திக்கும்.  
 மறைந்துள்ள இறைவனை வெளிப்படுத்த இயற்கையும் வாழத்  
 துவங்கும்  
 மானுட வாழ்வெனும் நாடகத்தை ஆன்மா ஏற்று நடத்தும்  
 இப்புவி வாழ்வு தெய்வீக வாழ்வாக மலரும்.

*More and more souls shall enter into light,  
 Minds lit, inspired, the occult summoner hear  
 And lives blaze with a sudden inner flame  
 And hearts grow enamoured of divine delight  
 And human wills tune to the divine will, . . .  
 A divine force shall flow through tissue and cell  
 And take the charge of breath and speech and act*

*And all the thoughts shall be a glow of suns  
And every feeling a celestial thrill . . .*

*Thus shall the earth open to divinity  
And common natures feel the wide uplift,  
Illumine common acts with the Spirit's ray  
And meet the deity in common things.  
Nature shall live to manifest secret God,  
The Spirit shall take up the human play,  
This earthly life become the life divine.”*

சாவித்ரி

பக்கம்-710

தமிழாக்கம் : புவனசுந்தரி சுதர்சன்.



## சாவித்ரி தோற்றம்

ஒரு சருக்கமான அறிமுகம்

(நான்கு கட்ட விரிவுரை)

பகுதி மூன்று

ஆங்கிலம் டாக்டர் மங்கேஷ் நடகர்னி

## தெய்வத்தின் ரோஜா

இதுவரை நாம் 24 அத்தியாயங்களைப் பார்த்துவிட்டோம். இவை அனைத்தும் அஸ்வபதியின் தவத்தின் நிலைகளை விளக்குபவை. இனிவரும் 25 அத்தியாயங்களும் 'சாவித்ரியின் யோகமாக' இருக்கிறது. இது காவியத்தின் இரண்டாம் பகுதியாகவும், நிறைவுப் பகுதியாகவும் இருக்கிறது. இந்தப் பகுதியில் நாம் வீராங்கனை சாவித்ரி யமனுடன் நடத்தும் போராட்டங்களையும், யமனை வென்று வெற்றிவாகை சூடுவதையும், தன் பிறவியின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதையும் பார்க்கப் போகிறோம். சாவித்ரியின் யோகம் என்பது அஸ்வபதியின் தவத்தை மனித வாழ்வில் சாவித்ரி பூர்த்தி செய்வதை விளக்குபவை. 'அஸ்வபதியின் தவம்' என்பது ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சொந்தத் தவமாய் இருப்பது போல் 'சாவித்ரியின் யோகம்' என்ற இந்த இரண்டாம் பகுதி ஸ்ரீஅன்னையின் யோகம் பூர்த்தியடைந்த பல நிலைகளை விளக்குவதாக இருக்கிறது. அஸ்வபதியின் தவமும், சாவித்ரியின் வெற்றியும் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரண யோகத்தின் வர்ணனைகளாகும். மொத்தத்தில் சாவித்ரி காப்பியம் என்பது சத்திய ஜீவியத்தை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய ஒரு முன்னோடிகளின் உள்முக வாழ்க்கையாக இருக்கிறது. சாவித்ரியில் மனிதன் தன் உள்ளுணர்வின் பிம்பத்தை தவறாது பார்க்கலாம். ஆகையால் ஸ்ரீஅரவிந்தர், ஸ்ரீஅன்னை இவர்களின் யோகமாய் இருப்பது நம் வாழ்க்கையின் யோகமாகவும் இருக்கிறது. இதை சத்தியவான்- சாவித்ரி கதை மூலம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் நமக்குக் குறியீடாய் விவரிக்கிறார்.

சத்தியவான் என்பவன் கடவுளுக்கும், ஒளிக்கும், சுதந்திரத்திற்கும், அமரத்துவத்திற்கும் ஆர்வமுறும் மனித ஆன்மா. அதே சமயத்தில் அறியாமை, விதி, மரணம் இவற்றின் பிடியில் சிக்கிக்கொண்டு மீள முடியாமல் தவிப்பவன். சாவித்ரி என்பவள் தெய்வீக அருள்.

காலத்தின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கும் சத்தியவானை மீட்பதற்காக பூமிக்கு வந்தவள். மீட்பதோடு மட்டுமின்றி சத்தியவானுக்கு அவனுடைய உயரிய பிரகாசமான வாழ்வை பூலோகத்திலேயே மிளிரச் செய்ய வந்தவள்.

இனி சாவித்ரி பற்றிய நம் கண்ணோட்டத்தை தொடருவோம்.

நம் கண்ணோட்டத்தின் இரண்டாம் பகுதியின் இறுதிப்பகுதியில் நாரதர் சாவித்ரியின் தாயிடம், சாவித்ரிக்கும், அவளுடைய விதிக்கும் இடையே நிற்க வேண்டாம் என்று வற்புறுத்துவதைப் பார்த்தோம்.

சாவித்ரி தன் பெற்றோரின் ஆசீர்வாதத்துடன், சத்தியவானின் இருப்பிடமாகிய காட்டிலுள்ள குடிலுக்குத் திரும்பி வந்து சத்தியவானோடு இணைந்து தன் புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறாள். நாட்கள் ஒவ்வொன்றும் தன்னிறைவு பெற்றதாய் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் செல்கின்றன. இவர்கள் இணைந்து வாழும் வாழ்வு ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் புனிதம் அடைந்ததாகச் செய்கிறது. மனித ஆன்மாவும் இறை அருளும் இணைவதற்கான நேரம் வந்து விட்டது என்பதை வாழ்க்கைச் செயல்கள் குறியீடாய் உணர்த்துகின்றன. ஆனாலும் இந்த சந்தோஷத்தின் ஆழத்தில் சத்தியவான் இன்னும் சில தினங்களில் இறந்து விடுவான் என்ற மாபெரும் துயரம் அவளை அரித்தெடுக்கிறது. இந்தத் துயரத்தை அவள் மட்டுமே அறிவாள். சத்தியவானோ, அவனது பெற்றோர்களோ இதனை அறிய மாட்டார்கள். சாவித்ரி உலகின் துயர் நீக்கப் பிறந்தவள். அவளின் இந்தத் துயரம் மனிதனின், உலகின் துயரம் என நாம் அறிய வேண்டும். தனக்கு விதிக்கப்பட்ட சந்தோஷமான பன்னிரெண்டு மாதங்களும் ஒவ்வொரு நிமிடமாய் கரைவதை செய்வதறியாது பார்த்துக் கொண்டு சாவித்ரி அல்லலுடன் மனத்தினளாய் நாட்களைக் கழிக்கிறாள்.

தைரியமானவள், தீர்மானித்து எடுத்த முடிவில் உறுதியாய் இருப்பவள், தெய்வாம்சம் நிறைந்தவள் ஆனாலும் மனித இனமாய் இருப்பதால் விதிக்கு விலக்கல்ல. எப்படி அவள் தன் மனித எல்லையைத் தாண்டப் போகிறாள்? மனிதனால் தன் விதியை மீற முடியுமா? அல்லது அவன் எப்பொழுதுமே விதியின் விளையாட்டுப் பொருள்தானா? சாவித்ரி விதியின் ஆணைக்கு அடிபணிவாளா?

அல்லது விதியை மீறி அதை வென்று வெற்றி வாகை குடுவாளா? அந்த ஆற்றல் அவளிடம் உள்ளதா? இவ்வாறு தன் விதியை எண்ணி மனம் தளர்ந்து சோர்ந்து நிற்கிறாள் சாவித்ரி. அது சமயம் அவளது ஜீவனின் ஆழத்திலிருந்து ஒரு குரல் எழுந்து அவளுடைய அவதார நோக்கத்தை நினைவு படுத்தி மனித குலத்தை சாவித்ரி கைவிடக்கூடாது என்றும், முழுமையாய் முயற்சித்தால் அவளால் வெல்ல முடியும் என்றும் கூறுகிறது.

சாவித்ரியை விழித்தெழுச் சொல்லும் அந்தக் குரலைக் காவியத்தில் கேட்போம் :

*Why camest thou to this dumb deathbound earth,  
This ignorant life beneath indifferent skies  
Tied like a sacrifice on the altar of Time,  
O spirit, O immortal energy,  
If twas to nurse grief in a helpless heart  
Or with hard tearless eyes await thy doom?  
Arise, O soul, and vanquish Time and Death* (p. 474)

*Earth must transform herself and equal Heaven  
Or Heaven descend into earth's mortal state.  
But for such vast spiritual change to be,  
Out of the mystic cavern in man's heart  
The heavenly Psyche must put off her veil  
And step into common nature's crowded rooms  
And stand uncoverd in that nature's front  
And rule its thoughts and fill the body and life.* (p. 486 - 487)

உலகம் அறியாமையையும், மரணத்தையும் வெற்றி கொள்ள விரும்புகிறது. அதன் எதிரொலியே சாவித்ரியின் பிறப்பாகும். சாவித்ரி எமனை வெல்லப் பிறந்தவள். அதன் மூலம் உலகின் துயர் நீக்கப் பிறவி எடுத்தவள். அதனால்தான் தன் அன்புக் கணவன் சத்தியவான் இறந்து விடுவான் என்ற மாபெரும் துயரத்தை (மனிதனால் தவிர்க்க முடியாத துயரத்தை) தன் வாழ்விலேயே சந்திக்க நேரிடுகிறது. இன்றைய மனிதன் ஆற்றல் நிறைந்தவன். அவனுடைய மனம், உறுதி,

வாழ்வு இவை அவன் ஆற்றலுக்கான கருவிகளாக இருக்கின்றன. ஆனாலும் இக்கருவிகள் மேற்பரப்பிலேயே செயல்படுவதால் மனிதவாழ்வின் போராட்டங்களை முற்றிலுமாய் விலக்க இவைகளுக்கு வல்லமை இல்லை. இவைகளால் அவனுடைய இறப்பு, துயரம், தீமை இவற்றிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க இயலவில்லை. இந்தப் பிரச்சினைகள் முற்றிலுமாய் விலகுவதற்கு மனிதன் தன் ஆழத்தில் புதைந்துள்ள உண்மையான ஆற்றல்களை வெளியே கொண்டு வர வேண்டும். மனிதனின் உண்மையான ஜீவன் என்பது அவனுடைய 'சைத்திய புருஷனாகும்'. இதன் உதவியாலேயே மனிதன் தன் ஆற்றல்களை அடைய முடியும். ஆகவே மனிதன் முதலில் தன் சைத்திய ஜீவனை உணர வேண்டும். மனிதன் தன்னுடைய உண்மையான ஜீவனான 'சைத்திய புருஷனை' வெளியே கொண்டு வந்து, வாழ்க்கையின் வழிகாட்டியாக இருக்க அதை அனுமதித்து, அதன் வழிகாட்டுதலில் தன் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவன் அறியாமையையும், மரணத்தையும் வென்று பூமியிலேயே சொர்க்க வாழ்வு வாழ முடியும்.

சாவித்ரி தனக்குள்ளிருந்து கேட்ட குரலுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில், சோர்வை விலக்கி, தயக்கமிழந்து, தாயின் சொல்லை ஏற்று தன் புனித யாத்திரையை உள்ளூறைய லோகங்களில் ஆரம்பிக்கிறாள். சாவித்ரி தன் பிறப்பின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற மேற்கொள்ளும் இந்த யாத்திரையே 'சாவித்ரியின் யோகம்' என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது. சாவித்ரி தன் ஆன்மாவைக் கண்டறிவது ஏழாவது புத்தகமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த ஏழாவது புத்தகம் சுமார் நூறு பக்கங்களில் ஏழு அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது.

மஹாபாரதத்திலுள்ள மூலக்கதையில் சாவித்ரி மூன்று இரவு பகல்கள் விரதமிருந்து எமனை அழைத்து தன் பவித்திரத் தன்மையால் சத்தியவானை எமனிடமிருந்து மீட்டு வருவதாய் இருக்கிறது. ஸ்ரீஅரவிந்தரின் காவியத்தில் இது முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளது. அஸ்வபதியின் யோகத்தைப் போலவே சாவித்ரியின் யோகமும் விஸ்தாரமானதாகவும், பல உள்ளூறைய பிரதேசங்களைக் கண்டறிவதாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் சாவித்ரியின் யோகப் பாதை அஸ்வபதியின் யோகப் பாதையைப் போல் இல்லாமல் மாறுபட்ட பாதையாக இருக்கிறது.

சாவித்ரியின் யாத்திரை நீண்டதாய் இருக்கிறது. அவள் வாழ்க்கை,

மனப் பிரதேசங்களைக் கடந்த பிறகு மூன்று தேவிகள் வசிக்கும் லோகத்திற்கு வருகிறாள். இவை பிரபஞ்சத்தின் தெய்வங்கள். இன்றைய மனித வாழ்வை நிர்ணயித்துக் கொண்டுள்ள ஆன்மீக ஜீவன்கள். இதில் முதல் சக்தி: இரக்கமுடைய அன்புக்கு உரிய தெய்வம். இரண்டாவது சக்தி: வலிமைக்குரியது. மூன்றாவது சக்தி: ஞானச்சுடராக இருக்கிறது. இவை ஒளிப்பிழம்பாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. ஒவ்வொரு தேவியும் தாங்களே சாவித்ரியின் ஆன்மா எனக் கூறுகிறது. மேலும் இவை சாவித்ரியிடம், சாவித்ரியின் எண்ணம் பலிக்காது, அின்னையின் அருளை சாவித்ரி பெற முடியாது, அது உலகில் நடக்க முடியாது, உலகம் அதற்குத் தயாராக இல்லை என்றெல்லாம் கூறுகின்றன. தாங்களே முழு முதற் கடவுள் என்றும் கூறுகின்றன. உலகின் இன்றைய நிலையை விவரித்து அவளின் நோக்கம் ஒரு நாளும் நிறைவேறாது என்று உறுதியாய்க் கூறுகின்றன. ஏனெனில் இவைகள் ஒவ்வொன்றுமே உருக்குலைந்து மிகவும் குறைபாடுள்ள அசுர சக்திகளாக மாறி, மனித சபாவத்தில் இணைந்து தம்மை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த விதத்திலேயே இவைகள் சாவித்ரியையும் அணுகின. சாவித்ரி இவற்றால் அசையவில்லை.

சாவித்ரி இந்த மூன்று தேவிகளையும், ஆற்றல் சக்திகளையும், அசுர சக்திகளையும் காண்பது மனித வரலாற்றில் மற்றொரு பரிணாமத்தை நமக்கு விளக்குகிறது. உலகின் துயர் துடைக்க பல சிறந்த அன்பான ஆன்மாக்கள் உலகில் தோன்றியிருக்கின்றன. இவர்களால் வெகு சிலரே பலன் பெற்றனர். இந்த சிறந்த ஆன்மாக்களால் உலகிலிருந்து துயரத்தை முற்றிலுமாய் நீக்க முடியவில்லை. வலிமைக்குரிய தேவியின் நிலையும் இதுவே. விஞ்ஞானம் மனிதனுக்கு பல பேராற்றல்களை வரமாகத் தந்துள்ளது. இவ்வாற்றல்களைக் கொண்டு மனிதன் உலகிலிருந்து பசியையும், பிணியையும் அறவே ஒழித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் மனிதன் இதில் பெற்ற வெற்றி சிறிதளவே. ஒரு நோய்க்கு மருந்து கண்டு பிடித்து, அந்நோயை உலகிலிருந்தே விரட்டும் பொழுது உலகில் புதியதாக வேறு ஒரு நோய் உண்டாகிறது. பசி, பிணி இவற்றின் பிடியிலிருந்து மனிதன் இன்னும் விடுபடவில்லை. அதே போல் உலகம் பல அறிவாளிகளையும், நீதி போதகர்களையும், சாது சன்னியாசிகளையும், பல மஹாத்மாக்களையும் கண்டுள்ளது. இவர்களது வழி காட்டுதல் வெகு சில ஆன்மாக்களையே காப்பாற்றின.

மனித குலம் முழுவதையும் காப்பாற்ற இவர்களால் முடியவில்லை. மொத்தத்தில் இவை ஏதாலும் மனித குலத்தை மரணம், அறியாமை, மற்றும் பிறவற்றிலிருந்தும் முழுமையாய் விடுவிக்க இயலவில்லை.

சாவித்ரி இந்தச் சக்திகளிடம் இவை ஒவ்வொன்றும் மனித குலம் முன்னேறுவதற்காக தன்னால் அனுப்பப்பட்ட தன் ஆன்மாவின் ஒரு பகுதியே என்று கூறுகிறாள். இதுவரை மனிதன் நாகரீகத்திலும், பண்பாட்டிலும் அடைந்துள்ள வளர்ச்சிகள் அனைத்தும் இச்சக்திகள் மூலம் கிடைக்கப் பெற்றவையே. ஆனால் இச்சக்திகள் முழுமையாய் இல்லாமல் குறையுடையதாய் இருப்பதால் மனிதனின் துயரங்களை முற்றிலும் விலக்கவோ, அவன் வாழ்வில் தன்னிறைவு அடைவதற்கோ தேவையான வலிமை இவைகளிடம் இல்லை. இந்தப் பணிக்கு இன்னும் அதிக ஆற்றல் மிக்க சக்திகள் தேவைப்படுகின்றன என்று சாவித்ரி கூறுகிறாள்.

இதே சக்திகள் உருக்குலைந்து மனித வாழ்வில் அசுர சக்திகளாயும் செயலாற்றுவதை இப்பொழுது நாம் காணலாம்.

மனிதன் வாழ்க்கையில் இன்னும் போராடிக் கொண்டிருந்தாலும் பட்டை தீட்டப் பட்ட கைவரத்தைப் போல் பல பேராற்றல்களைப் பெற்றுள்ளான். இவ்வாற்றல்கள் அனைத்தும் இச்சக்திகள் மூலமே அவனுக்குக் கிடைத்தன என்றாலும், இச்சக்திகளே அசுர சக்திகளாய் மாறி இருப்பதால், மனிதன் வாழ்வில் பின்னடையவும் இவைகளே காரணமாயிருக்கின்றன. இச்சக்திகள் அகம்பாவம் என்னும் கூட்டில் இருக்கின்றன. பரிணாமப் படிகளில் மனிதன் வளர்ச்சி அடையும் போதெல்லாம் அதில் பல தடைகளை உண்டாக்கி வாழ்வில் அவனை தோல்வியுறச் செய்கின்றன. இச்சக்திகள் மனிதனிடத்தில், வெறுப்பு மனப்பான்மை, தற்புகழ்ச்சி, துணிச்சல், ஒழுக்கச்சீலர் என்று இன்னும் பல்வேறு பெயர்களில் அவனது சுபாவம், பழக்கவழக்கம், அவனிருக்கும் சூழல் இவைகளில் கலந்து அவனை தோல்வியுறச் செய்கின்றன. இடைவிடாது தொடர்ந்து வேலை செய்து அவனைத் தோல்வியடையச் செய்து அதில் தாங்கள் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றன.

தொடர்ந்து நாம் பார்க்கப் போவது உருக்குலைந்த தெய்வ சக்திகள் சாத்தானாகி கர்வமாய் எப்படி செயலாற்றுகின்றன என்பதே:

அன்பும் கருணையுமான தெய்வம் உருக்குலைந்து ஆணவமாய்  
இவ்வாறு பேசுகிறது.

நான்தான் துயரம். உலகின் பாரத்தை சுமப்பவன். என் சந்தோஷ  
த்திற்காகவே கடவுள் இந்த உலகைத் துன்பமாய்ப் படைத்தார்.  
என் கட்டுக்கடங்கா உணர்ச்சிகளே அவன் நாடகத்தின் கருவாக  
இருக்கிறது. இந்தக் கசப்பான உலகத்திற்கு என்னை வெறுமையாய்  
ஒன்றும் அற்றவனாய் அனுப்பி வைத்தான். துயரம்,வலி என்னும்  
பிரம்புகளால் என்னை அடித்தான். நான் அழுது அடிபணிந்து  
அவன் கால்களில் விழுந்து, என் இரத்தத்தையும்,கண்ணீரையும்  
அவனுக்குக் காணிக்கையாக்கி அவனை வழிபடுவேன் என  
நினைத்தான். நான் விலங்கைப் போல் கடுமையாய் உழைக்கிறேன்.  
நான் மிருகமாகவே இறப்பேன். நான் அனைத்தையும் எதிர்ப்பவன்.  
மனிதன் உதவி ஏதுமற்ற அடிமை. விதி, அறிவு இவை எல்லாம்  
என்னை அன்றாடம் ஏமாற்றுகின்றன. தீமைகளுக்கு அரசனாயிருந்து  
அவற்றை அனுபவிப்பேன். பிசாசுகளின் வேலையைச் செய்வதும்  
நானே. தீமையாகவே படைக்கப் பட்டேன். தீங்கே என் வாழ்க்கை  
முறை. தீமையாகத்தான் நான் இருக்க வேண்டும். தீமையாகத்தான்  
நான் வாழ வேண்டும்.

இவற்றைக் குறிக்கும் காவிய வரிகள்:

*I am the Man of Sorrows, I am he  
Who is nailed on the wide cross of the universe;  
To enjoy my agony God built the earth,  
My passion he has made his drama's theme.  
He has sent me naked into his bitter world  
And beaten me with his rods of grief and pain  
That I might cry and grovel at his feet  
And offer him worship with my blood and tears . . .  
I toil like the animal, like the animal die.  
I am man the rebel, man the helpless serf;  
Fate and my fellows cheat me of my wage . . .  
I am the victim of titanic ills,  
I am the doer of demoniac deeds;  
I was made for evil, evil is my lot;*

இந்த வார்த்தைகள் கடவுளைப் புறக்கணித்து விட்டு வன்முறையையும், அழிவையும் தன் வாக்கு வன்மையால் சமாதானம், சமத்துவம் என்று கூறும் இன்றைய புரட்சிக்காரர்களை நினைவுப் படுத்துகிறது அல்லவா? ஆரம்பத்தில் இவர்களும் அன்பு, கருணை இவற்றின் அடிப்படையில்தான் ஆரம்பிக்கின்றனர். ஆனால் கடவுளை விலக்கிச் செயல்படுவதால், அவர்களது செயல் அன்பையும் கருணையையும் பகையாகவும், கொடுமையாகவும் மாற்றி விடுகின்றன.

ஆற்றலின் தெய்வம் கடவுள், இயற்கை இவற்றை  
மேம்படுத்துவதே தன்னுடைய வேலை என்று மிகவும்  
அகம்பாவத்தோடு கூறுவதைக் கேளுங்கள்:

நான் இயற்கையைவிட பலசாலி. கடவுளை விட புத்திசாலி. இயற்கை கனவிலும் கூட காணமுடியாததை நான் நிஜத்தில் உருவாக்கினேன். அவளுடைய ஆற்றல்களைப் பறித்துக் கொண்டு அவற்றை என் வேலைக்குப் பயன்படுத்தினேன். அவள் படைத்தவற்றிற்கு நான் உருவம் கொடுத்தேன். புதியவற்றை உண்டாக்கினேன். பாலைக் கண்ணாடி ஆக்குவேன். துணியாய் மாற்றுவேன். (வானத்தை வில்லாக்குவேன், மணலைக் கயிறாய்த் திரிப்பேன்.) இரும்பை பஞ்சாக்குவேன். தண்ணீரைப் பாறையாக்குவேன். நான் சாதிக்காத அதிசயங்களே இல்லை. கடவுள் பூர்த்தியாக்காமல் விட்டதை நான் பூர்த்தியாக்குவேன். பரிசுத்தம் இல்லாத மனமும், பூரணம் இல்லாத ஆன்மாவும் கொண்ட மனிதனின் தவறுகளையும், பாவங்களையும் நான் அழித்துவிடுவேன். கடவுளால் கண்டுபிடிக்க முடியாததை நான் கண்டறிவேன். அவன் படைப்பை ஆரம்பித்தவன். நான் படைப்பின் இறுதியாளன்.  
காவியத்தில் அந்த வரிகள்:

*I have grown greater than Nature, wiser than God.  
I have made real what she never dreamed,  
I have seized her powers and harnessed for my work,  
I have shaped her metals and new metals made;  
I will make glass and raiment out of milk,  
Make iron velvet, water unbreakable stone . . .*



*There is no miracle I shall not achieve.  
 What God imperfect left, I will complete,  
 Out of a tangled mind and half-made soul  
 His sin and error I will eliminate;  
 What he invented not, I shall invent:  
 He was the first creator, I am the last.*

(p. 512)

மேலேயுள்ள வரிகள் வெள்ளித் தகட்டை அடித்துக் கம்பியாக்கும் ஆசாரியைப் போல், இனப்பெருக்கத்தையே மாற்ற முயலும் இறுமாப்புடைய தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களையும், அழகான பூமியை அணு மின்நிலையங்களாகவும், அணுக்கரு ஏவுகணைகள் செலுத்துமிடமாகவும் மாற்றி வரும் கடவுளை நம்பாத விஞ்ஞானிகளையும் நம் மனதில் கொண்டுவருகின்றன. அவன் தன்னை படைப்பின் இறுதியாளன் என்று இறுமாப்போடு கூறுகிறான். ஆனால் உலகின் இன்றைய நிலைமை நமக்கு உணர்த்துவதோ வேறு. இந்த அழகான பூமியை இடுகாடாக மாற்றுவதில்தான் இவர்கள் வெற்றி அடைவார்களோ என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறது.

இப்பொழுது அகம்பாவத்தையே மையமாகக் கொண்ட மன அசரன் மகிழ்ச்சியுற்று தன் வேலைகளைப் பற்றிக் கூறுவதையும், மனித அரக்கன் பேசுவதையும் பின்னால் காணலாம்:

மன அசரன் தானே சர்வ வல்லமை படைத்தவன் என்றும், உலகை சிருஷ்டித்ததும் தானே என்றும், இன்னும் தான் படைக்கப் போகும் சாதனைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன என்றும் இறுமாப்போடு கூறுவதை காவியத்தில் காணுங்கள்.

*The tree of evolution I have sketched,  
 Each branch and twig and leaf in its own place,  
 In the embryo tracked the history of forms,  
 And the genealogy framed of all that lives.  
 I have detected plasm and cell and gene,  
 The protozoa traced, man's ancestors,  
 The humble originals from whom he rose;  
 I know how he was born and how he dies:*

*Only what end he serves I know not yet,  
Or if there is aim at all or any end  
Or push of rich creative purposeful joy  
In the wide works of the terrestrial power.*

(p. 518)

மனித அரக்கன்-இவன் ஆன்மாவையோ, கடவுளையோ நம்பாதவன். இவன் என்ன கூறுகிறான் என்று பார்க்கலாம்.

நான் மிகச் சாதாரண மானுடன். அப்படியே இருந்துவிட்டுப் போகிறேன். உணர்வின்மையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் வரை நான் மனிதனாகவே இருந்து விட்டுப் போகிறேன். களிமண்ணில் கடவுள் மறைந்து வாழ்கிறார் என்பதும், அழியா மெய்ப் பொருள் காலத்தில் கரைந்துள்ளது என்பதும், நம்மையும், உலகையும் காப்பாற்ற கடவுளை அழைக்க வேண்டும் என்பதும் நம்ப முடியாததாயும், பைத்தியக்காரத் தனமாயும் உள்ளது. மனிதன் எவ்வாறு நித்தியத்தை அடைய முடியும்? எவ்வாறு கடவுளாக மாற முடியும்? எதனால் படைக்கப் பட்டோமோ அந்தப் பொருளையே மாற்றுவது என்பது இயலாத ஒன்று. அற்புதமான இத்திறமையைப் பற்றி கடவுள் வேண்டாமானால் கணவு காணலாம். நிச்சயமாக மனிதன் இல்லை.

சாவித்ரியில் இந்த வார்த்தைகள்:

*Human I am, human let me remain  
Till in the Inconscient I fall dumb and sleep.  
A high insanity, a chimaera is this.  
To think that God lives hidden in the clay  
And that eternal Truth can dwell in Time,  
And call to her to save our self and world.  
How can man grow immortal and divine  
Transmuting the very stuff of which he is made?  
This wizard gods may dream, not thinking men.*

(p. 520)

பல விதத்திலும் சுதந்திரம் உடையவன் மனிதன். அவன் அறிவில் விற்பன்னன். நேர்மையானவன். பல வகையான பரந்த

ஆர்வங்கள் கொண்டிருப்பவன். ஆனாலும் வாழ்க்கையை ஆன்மீகக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்க மறுப்பவன். உயரிய ஆன்மீக விதியை அவனால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இதனாலேயே இவன் செய்யும் மறுமலர்ச்சியும், புரட்சிகளும் இறுதியில் விபரீதத்தையே சந்திக்கின்றன.

இந்த அசுர சக்திகளின் ஆற்றல் அந்த இறைச் சக்திகளின் ஆற்றலுக்குச் சற்றும் இளைத்தவை அல்ல. சம பலம் கொண்டவை. இந்தச் சக்திகளின் பேச்சை கேட்ட சாவித்ரி அவைகளுக்கு கீழ்க்கண்டவாறு பதிலுரைக்கிறாள்.

மனித பிம்பத்துள் தெய்வம் வந்திறங்கும். அத்தெய்வம் அன்பு, ஆற்றல், ஞானம் இவற்றை இணைத்து சுமுகமாய் செயல்பட வைக்கும். தெய்வீகத்தில் கலந்துள்ள அகம்பாவத்தையும் கரைக்கும் என்கிறாள்.

*One day I will return, His hand in mine,  
And thou shalt see the face of the Absolute.  
Then shall the holy marriage be achieved,  
Then shall the divine family be born.  
There shall be light and peace in all the worlds.* (p. 521)

தன் ஆத்மாவைத் தேடிச் செல்லும் யாத்திரையில், சாவித்ரி தான் கடக்க வேண்டிய தடைகளில் மிகப் பெரிய, முக்கியமான தடையைத் தாண்டிவிட்டாள். தன்னுடைய பகுதிகளாயிருந்து அசுர சக்திகளாய் மாறி மனித வாழ்வை நிர்ணயம் செய்து கொண்டிருக்கும் அந்தப் பிரதேசத்தைத் தாண்டிவந்துவிட்டாள். இப்பொழுது சிருஷ்டியின் இருள் அவளைத் தொடர்கிறது. சாவித்ரி சூன்யமும், இருளும் சேர்ந்த உலகை அடைகிறாள். அவள் வலுவிழந்து, தெம்பிழந்து, சோர்ந்து சருகாக மாறுகிறாள். ஆனால் இந்நிலை அதிக நேரம் நீடிக்கவில்லை. விரைவில் ஒரு புத்துணர்வு சாவித்ரியைத் தீண்டுகிறது. இலட்சியத்தை எட்டிவிட்டதாக ஓர் உணர்வு. இதனால் ஏற்பட்ட ஒரு நிறைவு. இது ஆனந்தமயமான நிறைவாக இருக்கிறது. இந்நிலையில் அவளது சைத்திய புருஷன் வெளிப்பட்டு அத்துடன் சாவித்ரி கலந்து விடுகிறாள். அசையாத அழிவற்ற ஆன்மாவும், போராரும் மனித ஜீவனும் சந்தித்து இரண்டறக் கலந்தன என்கிறது காவியம்.

*Here in this chamber of flame and light they met;  
 They looked upon each other, knew themselves,  
 The secret deity and its human part,  
 The calm immortal and the struggling soul.  
 Then with a magic transformation's speed  
 They rushed into each other and grew one.* (p. 527)

அடுத்தாற்போல் குந்தளினி எழுகிறது. ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஆறு மையங்களும், மேலிருந்து கீழாக, இளங்கதிரவனைக் கண்ட தாமரை போல் திறக்கின்றன. இப்பொழுது அவளது ஜீவன் முழுவதும் தெய்வீக ஆற்றலாலும், பரமானந்தத்தாலும் நிரம்புகிறது. சொர்க்கத்தை நம்முள்ளே அடைந்தோம், உடலை ஆனந்த மயமாக்கினோம். வேறென்ன வேண்டும். மேலும் வேண்டுமா? என கவி அந்நிலையை வர்ணிக்கிறார்.

*O soul, my soul, we have created Heaven,  
 Within we have found the kingdom here of God,  
 His fortress built in a loud ignorant world.  
 Our life is entrenched between two rivers of Light,  
 We have turned space into a gulf of peace  
 And made the body a Capitol of bliss.  
 What more, what more, if more must still be done?* (p. 531)

இதை இங்கே கவி சாவித்ரி அவளுக்குள் அடைந்த திருவுருமாற்றத்தை தனக்கே உரித்தான பாணியில் விமர்சிக்கின்றார்.

உயர்ந்த தெய்வம் உறையும் இடம் ஒன்று ஏற்பட்டது இப்பொழுது சாவித்ரி தெய்வம் உறையும் கோவிலாகி விட்டார். ஒருவர் சிறப்பு உலகை உய்விக்கும். வானத்தை எட்டிப் பிடித்து விட்டோம். காலத்தின் அடிமை கடவுளுக்கு இடம் அளித்து விட்டான் என்ற கருத்துப்பட ஸ்ரீஅரவிந்தர் இந்த வெற்றியை வர்ணிக்கிறார். சாவித்ரியினுள் திருவுருமாற்றம் தொடங்குகிறது. உலகை உய்விக்கும் கருவியாக அவள் உருவாகி விட்டாள். சிருஷ்டி இதைக் கண்டுகொண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடுகிறது. சாவித்ரியின் அன்றாடச் செயல்களில் தெய்வீகப் பொலிவு மிளிர்கின்றது. சத்தியவான் மீதுள்ள

அவளின் அன்பு தெய்வச் சாயல் பெறுகிறது.

*A temple is shaped where the high gods could live.  
Even if the struggling world is left outside  
One man's perfection still can save the world.  
There is won a new proximity to the skies . . .  
A camp of God is pitched in human time.* (p.  
531)

ஆனாலும் இது முடிவல்ல, அவள் தன் யாத்திரையை இன்னும் தொடர வேண்டியதாயிருக்கிறது.

ஒரு நாள் ஒரு பயங்கரக் குரல் எழுந்து நானே மிருத்யு, நானே காளி, நானே மாயை, என் மூச்சுப் பட்டால் மனிதன் கருகி விடுவான் என்று எக்காளமிட்டது.

*I am Death and the dark terrible Mother of life,  
I am Kali black and naked in the world,  
I am Maya and the universe is my cheat.  
I lay waste human happiness with my breath . . .* (p.  
535)

மனிதன் எங்ஙனம் காலத்தின் பிடியிலிருந்தும், விதியின் பிடியிலிருந்தும் மீள முடியும்? இவற்றை வெல்ல முடியாதவன் பின் எப்படி மரணத்தை வெல்லுவான் என்று அந்தக் குரல் கேட்கும் பொழுதே மற்றொரு குரலும் எழுந்து ஒலிக்கிறது. 'மனித ஜீவன் பரம்பொருளினின்று விலகி உள்ளவரை மரணத்திலிருந்து தப்ப முடியாது. நான் என்னும் அகந்தையை அழித்து பரம்பொருளுடன் ஐக்கியமானால் மரணம் அழியும்' என்று அக்குரல் உபதேசிக்கிறது. ஒருவன் யோகத்தில் எவ்வளவு உயர்ந்த நிலையை எட்டினாலும் 'நான்'என்னும் அகம்பாவ உணர்வை விடாதவரை மரணம் அவனைப் பின் தொடரும், என்றும் அக்குரல் கூறுகிறது. காவியத்தில் அந்த வார்த்தைகள்:

*Banish all thought from thee and be God's void.*

*Then shalt thou uncover the Unknowable . . .  
 Consent to be nothing and none, dissolve Time's work,  
 Cast off thy mind, step back from form and name.  
 Annul thyself that only God may be.* (p. 537 -  
 538)

சாவித்ரி அந்தக் குரல் கூறியதை ஏற்றுக் கொள்கிறாள். 'நான்' என்னும் அகம்பாவ உணர்வை நொடியில் உதறித் தள்ளுகிறாள். அவளுள் உள்ள அனைத்தும் அவளை விட்டுப் போகின்றன. விடுதலை நாடி வருகிறது. உருவமும் தன்னை விட்டகல்கிறது. சாவித்ரி அதி உன்னத ஆன்மீக வெற்றியையும், முழு நிறைவையும் அடைகிறாள். சாவித்ரியிடம் கோரப்பட்டதும் இதுவே. அவளிடம் இப்பொழுது எதுவும் இல்லை. கடவுளின் பரவெளியாகி விட்டாள். பார்ப்பது யார்? பார்க்கப் படுவது எது? என்ற நிலைகளை எல்லாம் கடந்து விட்டாள். நிர்வாண அனுபவம் என்று அழைக்கப் பரும் இந்த யோக சித்தி சாவித்ரிக்குக் கிடைக்கிறது. அவளுக்குக் கிடைத்த இந்த அனுபவ நிலை, நிர்வாணமாயும், அனைத்தையும் நிராகரிக்கும் பூரணத்தைக் கண்டறிவதுமாயும் இருக்கிறது.

*In infinite Nothingness was the ultimate sign  
 Or else the Real was the Unknowable.  
 A lonely Absolute negated all:  
 It effaced the ignorant world from its solitude  
 And drowned the soul in its everlasting peace.* (p. 550)

இந்த அனுபவத்தால் சாவித்ரி வெளிப்படுத்துகின்ற மெய்மையைத் தவிர உலகில் வேறொன்றுமில்லை என்ற உணர்வை அடைகிறாள். தான் கடவுளாய் எங்கும் நிறைந்திருப்பதையும், அழியும் அகம்பாவம் இறைவனின் இருளில் அழிந்து போனதையும் உணர்கிறாள். இப்பொழுது அவள் தான் இறைவனிடம் பூரணமாய்ச் சரணடைந்து விட்டதையும் அறிகிறாள். இதைக் கவிஞர் மிக நேர்த்தியாய் சுற்றளவற்ற வட்டம் என வர்ணிக்கிறார். இங்கே மனிதனும் இல்லை. அவனை ஆட்டிப் படைக்கும் மனமும் இல்லை.

இவ்வாறான பலவகை அனுபவங்களும் சாவித்ரியை எமனை

நேருக்கு நேர் சந்திக்க வேண்டிய, தன் உயரிய விதியின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு வரும் அந்த அதி உன்னத நேரத்திற்கு அவளைத் தயார்ப் படுத்துகிறது. விதிக்கப்பட்ட வேளை நெருங்குகிறது. பழைய பயம் இல்லை. பெண்மை நிறைந்த மனைவி, சக்தியாக மாறி ஆன்மீகப் பொக்கிஷமாகி விட்டாள். பெருங்கடலில் கலந்த ஒரு துளி நீர் ஆனாள்.

இது பெரிய யோக சித்தி என்றாலும், சூன்ய நிலையே ஆகும். அதனால் இதுவே முடிவான நிலை இல்லை. பல அருக்குகள் கொண்ட மாளிகையில் இருக்கும் இறைவனைத் தரிசிக்க ஒவ்வொரு அருக்காகக் கடந்து செல்ல வேண்டும். அது போல் இந்த நிர்வாண நிலையும் கடந்து செல்ல வேண்டிய ஒரு அருக்காகும். சாவித்ரி இதையும் கடக்கிறாள். ஒரு நாள் இந்நிலை மாறி பரம்பொருளின் பூரணம் அவளை ஆட்கொள்கிறது.

மாயை மறைந்தது. மனத்தைக் கடந்து மனிதன் வந்து விட்டான். ரூபத்தாலும், அரூபத்தாலும் ஆனந்தம் உற்பத்தியாகிறது.

*The world of unreality ceased to be:  
There was no more a universe built by mind . . .  
It was the Bliss of formlessness and form.  
It was all Love and the one Beloved's arms,  
It was sight and thought in one all-seeing Mind,  
It was joy of being on the peaks of God. . . .  
Her spirit saw the world as living God;  
It was the One and knew that all was He.* (p. 554 - 56)

இந்நிலையில் சாவித்ரி பரமானந்தம் அடைகிறாள். இந்நிலை அவளுக்குள் பெரிய மாறுதலை ஏற்படுத்துகிறது. தானே அனந்தனின் ஜீவனாயும், சிருஷ்டியாயும் இருப்பதை உணர்கிறாள். பண்பும், எளிமையும் கொண்ட சாவித்ரி தான் தெய்வத்தின் ரோஜா என்றறிகிறாள். அனைத்தும் அவளே என்று உணரும் நிலை ஏற்பட்டு அனந்தனுடன் தான் கலந்ததை அறிகின்றாள். பூரண ஆனந்தமும், ஞான திருஷ்டிக் காட்சிகளும் மின்னலாகத் தோன்றி மின்சாரமாய் அவளுள் பாய்கின்றன. மரணத்தைக் கண்டு மலைக்காது எமனை

நேருக்கு நேர் சந்திக்க சாவித்ரி தயாராகிவிட்டாள்.

இதோ காவியத்தில் அந்த அற்புத வரிகள்:

*She was a subconscious life of tree and flower,  
The outbreak of the honied buds of spring;  
She burned in the passion and splendour of the rose,  
She was the red heart of the passion-flower,  
The dream-white of the lotus in its pool . . .  
The cosmos flowered in her, she was its bed.  
She was Time and the dreams of God in Time;  
She was Space and the wideness of his days. . . .  
Infinity was her movement's natural space;  
Eternity looked out from her on Time.*

(p. 557)



## சாவித்ரி பவன் நெற்று இன்று நாளை

சாவித்ரி பவன்: சாவித்ரியை அறிய விரும்பும் உலகம் தழுவிய அனைத்து அன்பர்களின் இதயங்களையும் ஈர்க்கும் இனிமையான சொல்.

சாவித்ரி பவன்: 'பூலோகம் சொர்க்கமாகும், மனிதன் தெய்வீக வாழ்விற்கு உயர்வான், தெய்வமாவான்' என்ற பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் சத்தியவாக்கு நிறைவேற ஒரு சிலரால் உலகம் முழுமைக்குமாக அளிக்கப்பட்ட புண்ணிய பூமி.

சாவித்ரி பவன்: சாவித்ரியை அறிய முற்படுவோருக்கும், ஆராய்ச்சி பண்ண விரும்புவோருக்கும், தன்னுள் புதைந்து கிடக்கும் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்த விரும்பும் ஆன்மீக வாதிகளுக்கும் இது நிச்சயமான ஒரு வரப்பிரசாதம். விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பத்தோடு ஆன்மீகத்தை இணைக்கும் சத்திய ஜீவிய உலகம் சாவித்ரிபவன்.

இது எப்படி, யாரால், எதற்காக உருவாக்கப்பட்டது? இவற்றை எல்லாம் தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்பாக, இதை உருவாக்கித் தந்த 'ஆரோவில் ஸ்டடி சர்கிள்' குழுவினருக்கு அகிலம் முழுவதும் பரவியுள்ள சாவித்ரி அன்பர்களின் சார்பாக நமது ஆத்மார்த்தமான, நெஞ்ச நெகிழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்து விட்டு மேலே தொடர்வோமாக.

நெற்றைய சாவித்ரி பவன்: இது சாவித்ரிபவன் தோன்றிய சரித்திரம். 1995-ஆம் ஆண்டுகளில் ஆரோவில் ஸ்டடி சர்கிளைச் சேர்ந்த ஒரு சிலரால் உருவாக்கப்பட்டது. அந்தக் காலகட்டத்தில் இவர்கள் ஒவ்வொரு வாரமும், விதவிதமான சூழ்நிலைகளில் தங்களுக்கு கிடைத்த இடத்தில் சாவித்ரி பற்றிய ஆய்வை நடத்தி வந்தார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் ஈர்த்தது 'சாவித்ரி, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் சத்திய ஜீவிய வெளிப்பாடு' என்ற ஸ்ரீ அன்னையின் மந்திர வார்த்தைகள்! இவர்கள் அனைவருக்குள்ளும் ஒரே ஒரு கனவு இருந்தது. அந்தக் கனவு, சாவித்ரிக்கென்று ஓர் இடம். அந்த இடத்தின் மண்ணின் துகள்களும், காற்று மரம், செடி, கொடிகளும் கூட சாவித்ரியை

சுவாசித்து, சாவித்ரியை வெளியிட வேண்டும் என்பதே ஆகும். எண்ணம் வலிமையானது அது சரித்திரம் படைக்க வல்லது என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூற்று. சாவித்ரிக்கு என்று ஓர் இடம் என்பது ஹூதா அவர்களின் வலிமையான எண்ணம். இது சாவித்ரி ஸ்டடி சர்கிளின் கனவாகி சாவித்ரி பவனாக உருவெடுத்து உலகம் தழுவிய சாவித்ரி அன்பர்கள் அனைவரையும் இந்த இடத்தில் ஒன்றாக்கியது. உலக மாந்தர் ஒருமை மையம் ஆரோவிலில், பாரத் நிவாஸிற்கு மிக அருகில் இதற்கான இடம் ஒதுக்கப்பட்டது.

1995-ஆம் ஆண்டு, நவம்பர் 24-ந் தேதி, ஸ்ரீ அரவிந்தரின் இறுதி நாட்களில் அவருக்காக சாவித்ரி எழுதும் பாக்கியம் பெற்ற, மூத்த ஆஸ்ரமவாசியான டாக்டர். நிரோத்பரன் அவர்களால், ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ அன்னையின் அருளாசிகளோடு சாவித்ரி பவனுக்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. இதற்குப் பின்னர், அடர்ந்த நிழல் தரும் மரங்களின் அடியில் டீ அலாவிங்கர் ஸ்ரீ அன்னை அவர்களின் அருள்



24.11.1995 அன்று சாவித்ரிபவன் அடிக்கல் நாட்டுவிழாவில் டாக்டர் நிரோத்பரன் அவர்கள்

ஆசிகளோடு சாவித்ரி ஆய்வு தொடந்தது. சொற்பொழிவாளர்கள் விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டனர். அழகிய பிருந்தாவனமும் உருவாகத் தொடங்கியது. குழுவின் உறுப்பினராயும், கட்டிடக்கலை வல்லுனராகவும் இருந்த ஒருவரால் பவனுக்கான திட்டமும், மாதிரி வரைபடமும் தயாரிக்கப்பட்டன. முதலில் சாமான்கள் வைப்பதற்கு ஓர் அறையும், மின் இணைப்பும் கொடுக்கப்பட்டது. இதே நேரத்தில் பல வகையான பயிற்சி வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முறையாக நடந்தன. மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்படும் 'இன்வொகேஷன்' பத்திரிகை தொடங்கப்பட்டு அது சாவித்ரிபவன் செய்திகளையும், சாவித்ரி பற்றிய ஆய்வுகளையும் வெளியிட்டது.



தொடக்க காலத்தில் நமது கூட்டங்கள் மரத்தின்கீழ் நடைபெற்றன. சாவித்ரி பவனின் முதல் நிலைக் கட்டிடம், பல்வேறு வகையான அலுவல்களுக்கும், பலவகையான நோக்கங்களுக்காகவும் கட்டப்பட்டது. இதற்குத் தேவையான தொகை இந்தியா மற்றும் உலகம் தழுவிய அன்பர்களின் தயாள சிந்தனையால் தாராளமாய் கிடைக்கப் பெற்று, 1999 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 8 ஆம் தேதி Dr. நிரோத்பரன் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

புதிய கட்டிடம் வந்த பிறகு பவனின் அலுவல்கள் அதிகரிக்கத்

தொடங்கின. பயிற்சிகளும், வகுப்புகளும் திட்டமிட்டு முறையாக நடத்தப்பட்டன. அனைத்து உபகரணங்களுடன் ஒரு படிக்கும் அறை, ஒலி-ஒளி பதிவு செய்யும் அறை, அலுவலக அறை எல்லாம் கட்டப்பட்டு, இதற்கான வேலைகளைக் கண்காணிக்க ஒரு குழுவினர் தாமே முன் வந்து சேவை செய்யத் தொடங்கினர்.

இப்பொழுது சாவித்ரி பவன் மிக முக்கியமான ஒரு நபரின் கவனத்தை ஈர்த்தது. அந்த நபர் வேறுயாருமில்லை. சாவித்ரி காவியத்திற்கான காட்சி வரைபடங்களை தயாரிக்க, ஸ்ரீஅன்னையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஸ்ரீஅன்னையோடு 1961 முதல் 1967 வரை இணைந்து செயலாற்றி, சுமார் 470 காட்சி வரைபடங்களை ஸ்ரீ அன்னையின் மேற்பார்வையில் தயாரித்த ஹூதா ஹிந்தோட்சா அவர்களே ஆவர். இவர் ஸ்ரீஅன்னை தான் படங்கள் வரைவதற்குத் தேவையாகத் தந்த அனைத்துப் பொருட்களையும், ஒன்று கூடவிடாமல் மிகப் பெரிய பொக்கிஷத்தை சாவித்ரி பவனுக்குத் தந்துவிட்டார். உண்மையிலேயே இது ஒரு விலைமதிக்க முடியாத, எழுத்தில் எழுத இயலாத, கணக்கிலடங்காத பொக்கிஷப் புதையலாகும். இது மட்டுமின்றி ஸ்ரீஅன்னையோடு தாம் இணைந்து செய்த அனைத்தையும் அவர் சாவித்ரி பவனுக்குத் தந்தார். ஏனெனில் ஒரு முறை ஹூதா அவர்கள் ஸ்ரீஅன்னையிடம் சாவித்ரிக்கென்று ஒரு இடம் வேண்டும் என்று சொல்ல அன்னையும் தன்னுள்ளே ஆழத்தில் சென்று, “சாவித்ரிக்கென்று ஓர் இடம் அமையும்” என்றார்.

அன்னை சொன்ன அந்த இடம் சாவித்ரி பவன் தான் என்பதை ஹூதா அவர்கள் தனக்குள் நன்றாக உணர்ந்தார். இந்தப் பொக்கிஷங்கள் இருக்க வேண்டிய இடம் சாவித்ரிபவனே என்று உணர்ந்து அனைத்தையும் பவனுக்கு அளித்தார்.

இந்தப் பொக்கிஷங்களின் வருகை சாவித்ரி பவனின் அடுத்த கட்ட, கட்டிடம் கட்டுவதற்கு வலிய அழைத்துச் சென்றது. இவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு பவனுக்கு ஏற்பட்டதால், இரண்டாவது கட்டிடம் 2003-2004-ல் துவங்கப்பட்டு, 2004 நவம்பர் 24-ந் தேதி அன்று அது ஸ்ரீஅன்னைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. ‘சாவித்ரியில் தியானம்’ என்ற இந்த காட்சி வரைபடங்களை அதற்குத் தேவையான கருவிகளுடன் நிரந்தரமாக பார்வைக்கு வைப்பதற்கான வேலைகள் இப்பொழுதும் நடைபெற்று வருகின்றன. 2006-ஆம் ஆண்டு இந்தப்

பணி நிறைவுபெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இன்றைய சாவித்ரி பவனைப் பார்க்கலாமா?

சாவித்ரி பவன் இன்று: பவனில் இன்று 6 ஆரோவில் வாசிகள் முழுநேரப் பணிபுரிகிறார்கள். இவர்களுக்கு உதவியாக மூன்று பணியாளர்களும், 6 தொண்டர்களும் உடன் வேலை செய்கின்றனர். வாரம் முழுவதும், காலை 8-மணியிலிருந்து மாலை 5 மணி வரையும், தேவைப்பட்டால் மேலும் சில மணி நேரங்களும் தொடர்ந்து வேலை நடைபெறுகிறது. அதன் அன்றாட அலுவல்களுக்கு இடையில், Invocation - தனது 24-வது இதழாக வாசகர்களை நாடிச் சென்றுள்ளது. இந்தியா முழுவதும் மற்றும் 42 வெளிநாடுகளிலும் ஏறத்தாழ 1200 வாசகர்களுக்கு இந்த இதழ் அனுப்பப்படுகிறது. இப்பொழுது இதற்கு இணையாக தமிழில் 'ப்ரார்த்தனா' வரத்தொடங்கியுள்ளது. தமிழ்நாடு முழுவதும் ஸ்ரீஅரவிந்தரின் காவிய இதழான சாவித்ரியை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் பெருகி வரும் இத்தருணத்தில், 'ப்ரார்த்தனா' தமிழர்களுக்குக் கிடைத்த அருள் பிரசாதம் என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமேயில்லை. மாநிலம் முழுவதும் எங்கெல்லாம் சாவித்ரி சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் நமது குழுதொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்து வருகிறது.

ஜூலை 2005-ல் மாநிலத்தில் பல மையங்கள் "சாவித்ரி தொடர்ந்து படித்தலை" நிறைவு செய்துள்ளன. ஏறத்தாழ 144 வாரங்கள் தொடர்ந்து படித்து ஜூலை 2005-ல் இது நிறைவடைந்துள்ளது.

ஒலி-ஒளிவுக் குழுவினரால் பவனில் நடந்த சொற்பொழிவுகளும், சாவித்ரி சம்பந்தப்பட்டவைகளும் ஒலி-ஒளி நாடாக்களில் பதிவு செய்யப்பட்டு, விரும்புவோர் வாங்கிக் கொள்ள ஏதுவாக கிடைக்கிறது.

'சாவித்ரியில் தியானம்' காட்சி வரைபடங்கள் ஸ்ரீஅன்னையின் பேச்சுகள், அவர்களின் ஆர்கள் மியூசிக் அனைத்தையும் ஒரு DVD-யில் அமைக்கும் பெரிய வேலையில் இக்குழுவினர் தற்சமயம் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

சாவித்ரி பவனின் படிக்கும் அறையில், பெரிய அளவில் சாவித்ரியின் தொகுப்புகள் பற்றிய புத்தகப் பட்டியல் தயாரிக்க

விரும்பும் அன்பர்களுக்கு உதவியாக சிறப்பான புத்தங்களும், பத்திரிகைகளும், இன்னும் வெளியிடப்படாத பல குறிப்புகளும் கிடைக்க வழிசெய்யப்பட்டுள்ளன. சாவித்ரியில் தியானம் பற்றிய புத்தகத்தின் பிரதிகளும், ஸ்ரீஅன்னை அஜந்தாவில் குறிப்பிட்டுள்ள சாவித்ரியின் சில கடினமான பகுதிகளைப் பற்றி நன்கு அறிந்த கொள்வதற்கான குறிப்புகளும் விரைவில் வெளிவர ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இப்பொழுது, பலவருடங்கள் ஆரோவில் பள்ளியில் படித்து வெளியே வந்துள்ள இரு மாணவர்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு சாவித்ரிபவனில் பலவகையான பயிற்சிகள் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளத் தேவையான பல ஆற்றல்களைக் கற்றுக் கொடுத்து வருங்காலத்தில் இவர்கள் அருமையான ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதே இப்பயிற்சிகளின் முக்கிய நோக்கமாக இருக்கிறது.

ஹூதாவின் பொக்கிஷங்களைப் பாதுகாக்க கட்டப்பட்ட புதிய கூடத்தின் அருகில் பவனின் மூன்றாம் கட்டிடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாம் கட்டிடம், இதற்கு அடுத்து வரும் நான்காம் கட்டிடம் இவற்றிற்காக ரூபாய் ஐம்பது லட்சம் HRD அமைச்சரவையிலிருந்து, சையர் க்ரான்டு மூலமாக நமக்கு நிதி உதவி கிடைத்துள்ளது.



2006 ஆகஸ்டு புதிய கூடம் (பகுதி 1, பகுதி 3) கட்டுமானப்பணிகள்

முதல் இரண்டு கட்டிடங்களும் முழுக்க முழுக்க உலகளாவிய அன்பர்கள் தாராளமாகத் தந்த நன்கொடையால் கட்டப்பட்டது என்றால் அடுத்து வரும் இரண்டு கட்டிடங்களுக்குத் தேவையான மொத்தப் பணமும் HRD-யிலிருந்து வருகிறது. முதல் கட்டமாக 26-லட்சம் கைக்குக் கிடைக்கப்பெற்று, அக்கட்டிடம் மார்ச் 2006-ல் முடிக்கப்படவேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்த நான்காவது கட்டிடம் ஐந்து வருடத்திட்டங்களாக திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. (2002 லிருந்து 2007 வரை). மூன்று, நான்கு கட்டிடங்கள் பல்வேறு வகையான விரிவான அலுவலக நோக்கங்களுக்காக கட்டப்படுகின்றன.

சாவித்ரி பவன் நாளை எவ்வாறு இருக்கும்? இதோ நாளை சாவித்ரி பவன் நம்முன்னால்! 2005 ஆகஸ்டிலிருந்து 2006 மார்ச் வரை சாவித்ரி பவனின் இன்றையப் பணிகளை சிறப்பாகவும், விரிவாகவும் செயல்படுத்த பன்னிரண்டு மாதங்கள் நமக்குத் தேவையாக உள்ளன. மார்ச் 2006-ல் சாவித்ரி வரைபடங்கள் தக்க உபகரணங்களுடன் பொது மக்களின் பார்வைக்கு நிரந்தரமாக வைக்கப்படும். மூன்றாம் கட்டிடமும் பூர்த்தியாகும் நிலையில் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இதன் இறுதிக் கட்டத்தில் பவன் மேலும் பல புதிய பணிகளைச் சந்திக்க நேரிடும் என்று எண்ணுகிறோம். வளர்ந்து வரும் பவனின் வேலைகள் பெருகிவிடும். அன்றாடம் வருகை தரும் அன்பர்களின் எண்ணிக்கையும் கணிசமான அளவிற்கு அதிகரிக்கும். அதற்குத் தகுந்தாற்ப் போல் பணிகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படக்கூடும்.

இதைத் தவிர பவனுக்கென்று சில வருங்காலக் கனவுகள் உள்ளன.

- 1) 250 இருக்கைகள் கொண்ட ஓர் ஆம்பிதியேட்டர் (பல வகைப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடத்தவும்)
- 2) 500 இருக்கைகள் கொண்ட ஒரு பெரிய கூடம். (பெரிய சொற்பொழிவுகள், பல பெரிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தவும்)
- 3) இங்கு பணிபுரிவோருக்கும், சொற்பொழிவாற்ற வரும் விருந்தினர்களுக்கும், பயிற்சி பெற விரும்பும்

மாணவர்களுக்குமாக பன்னிரண்டு அறைகள் கொண்ட ஒரு தங்கும் விடுதி. இவை அனைத்தும் கட்டி முடிக்கும் பொழுது சாவித்ரிபவனின் கனவுகள் பூர்த்தியடைந்து பவன் முழுமை அடையும்.

பகுதி 3 (இப்போது  
கட்டுமானப்பணிகள் நடைபெறுகின்றது)



பகுதி 1

பகுதி 2

கட  
செ  
கு(

நன்  
பன்  
றும்

நிகழ்ச்சிகளும் பலவகையானதாயும், மேம்பாடு உடையதாகவும் இருக்கின்றன. அதே போல் இனி வர இருக்கும் கட்டிடங்களும் முழுவதுமாக உபயோகிக்கப்படும் என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமே இல்லை.

இந்த பத்து வருட சாதனைகள் அனைத்தும் உலகந்தழுவிய சாவித்ரி அன்பர்களின் ஆதரவாலும், ஊக்கத்தாலும் கிடைக்கப் பெற்றவையே. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின், ஸ்ரீ அன்னையின்



அருளாசிகளும் எப்பொழுது இருப்பதாலேயே அனைத்தும் சிறப்பாக நடந்தேறுகின்றன. அவர்களுக்கு பூரண நன்றியைத் தெரிவித்து, மென்மேலும் சிறப்பாக பணியாற்ற அவர்களது பாதுகாப்பையும், வழிகாட்டுதலையும், உதவியையும் வேண்டுகிறோம்.

பிரார்த்தனா வாசகர்களே,  
சாவித்ரிபவனின் பணிகளும் சேவைகளும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன அல்லவா?

இதோ உலகம் தழுவிய பிரார்த்தனா வாசகர்கள் சார்பில், உலகம் தழுவிய சாவித்ரி அன்பர்களின் பிரதிநிதியாக சிரம் தாழ்த்தி கரம் கூப்பி சாவித்ரி பவன் குழுவிற்கு நமது ஆத்மார்த்தமான நன்றியை மீண்டும் மீண்டும் கூறி வாழ்த்தி வணங்குகிறோம்.

வாழ்க சாவித்ரி பவன்!!!  
வளர்க அதன் பெரும் பணிகள்!!! [எடிட்டர்]

சாவித்ரி பவன் எனும் கனவு

ஆரோவிலில் ஒரு சூழலை பற்றிய எங்கள் கனவு அது

சாவித்ரியே அதன் மூச்சு.

உலகின் அனைத்து பாகங்களில் இருந்து வரும் சாவித்ரி அன்பர்களை  
அது வரவேற்கும்.

சாவித்ரி ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் மையமாக அது விளங்கும்.

ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சத்யப் பெருவெளிப்பாடான சாவித்ரி எனும்  
மகாகாவியத்தை அனுபவிக்க, புரிந்து கொள்ளத் தேவையான  
அனைத்து உபகரணங்களையும் செயல்பாடுகளையும் தன்னகத்தே  
கொண்டிருக்கும்.

சூரியனிடமிருந்து வெளிப்பட்ட உண்மை எனப்படும் சாவித்ரி  
பரிமளிக்கும் பவனமாகும்.

## நீங்கள் உதவ விரும்பினால்

### நீங்கள் இந்தியாவில் வசீப்பவரானால்:

உங்கள் சொந்த வரைவோலைகள் (Cheque) அல்லது கேட்புவரைவோலைகளை (D.D.) - S.A.I.I.E.R என்று குறிப்பிட்டு கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

**சாவித்ரி பவன்**

ஆரோவில் 605 101

தமிழ்நாடு

பணவிடைகள் (M.O.) நேரடியாக “சாவித்ரி பவன்” என்ற பெயருக்கே எங்களின் மேற்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பலாம்.

சாவித்ரி பவனிற்கு பண உதவி செய்யும் இந்திய நன்கொடையாளர்களுக்கு, வருமானவரி சட்டத்தின் பிரிவு 35(1) (III) - ன் படி 100% வரி விலக்கு கிடைக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

### மேலும் விபரங்களுக்கு, தொடர்பு கொள்க:

சாவித்ரி பவன்

ஆரோவில் 605 101

தமிழ்நாடு, இந்தியா

தொலைபேசி: 0091 (0)413 2622922

மின்அஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

[www.auroville.org/index/savitribhavan.htm](http://www.auroville.org/index/savitribhavan.htm)

“சாவித்ரி  
உலகின்  
திருஉருமாற்றத்திற்கான  
மந்திரம்”

ஸ்ரீஅன்னை